

K.U.LEUVEN HARTSTIKKE GOEDKOOPT

In Nederland stijgen de inschrijvingsgelden voor een opleiding in het hoger onderwijs. Vlaanderen lijkt een aantrekkelijk en goedkoper alternatief. Momenteel gebruikt de K.U. Leuven de prijs als verkoopargument bij de jonge Nederlandse garde.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Uiteraard is een universiteit vrij om haar wervingsstrategie te bepalen, maar momenteel is de K.U.Leuven, net zomin als de andere Vlaamse universiteiten, in staat om een massale toestroom aan studenten te kunnen verwerken. Het is dus aan de onderwijsinstellingen zelf om voorzichtig om te springen met het werven van Nederlandse studenten.

In haar informatiebrochure die ze onder Nederlandse studenten verspreidt, schrijft de K.U.Leuven dat zij geen inschrijvingsstop heeft, er geen kamertekort is en dat de studiekost lager is dan die in Nederland. Met de besparingsmaatregelen van het Nederlandse kabinet-Rutte in het achterhoofd, zouden die woorden wel eens een grote intellectuele volksverhuizing op gang kunnen brengen.

K.U.Leuven-marketingma-

nager Isabelle van Geet verklaart: "De brochure voor 2011-2012 werd geschreven nog voor de besparingsmaatregelen in Nederland. We moeten nog bekijken hoe we volgend jaar campagne zullen voeren. We beseffen dat we voorzichtig moeten zijn. We moeten vermijden dat net die studenten die door een hele lange studieduur in Nederland meer moeten betalen, naar hier afzakken. We moeten ervoor blijven zorgen dat we de juiste studenten aantrekken, uit binnen- en buitenland."

Daarnaast geeft Van Geet nog mee dat de universiteit enkel via onderwijsbeurzen, infolders en scholen Nederlandse studenten aantrekt. "Het kan wel gebeuren dat een individuele faculteit nog andere initiatieven ontwikkelt," besluit Van Geet.

KNIPOOG

Die individuele initiatieven zijn er inderdaad. Het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW), bijvoorbeeld, adverteert in *De Groene Amsterdammer*, met als opvallende uitsmijter "collegegeld maximaal 600 euro, ook voor een tweede opleiding." Vicedecaan Bart Raymaekers geeft uitleg: "Het gaat hier om een knipoog, lezers van *De Groene Amsterdammer* zullen heus niet enkel vanwege het prijsargu-

Waarom zou je als Nederlander aan de K.U.Leuven komen studeren?

- De K.U.Leuven is de grootste en oudste universiteit in Vlaanderen.
- Aan de K.U.Leuven is er geen inschrijvingsstop. Ben je toegelaten voor een opleiding, dan kun je inschrijven.
- Je kunt na je studies met een K.U.Leuven-diploma in Nederland aan de slag.
- De K.U.Leuven is trots op de kwaliteit van haar studiebegeleiding.
- De studiekosten zijn lager dan in Nederland.
- Er is geen kamertekort in Leuven.

De advertentie des aanstoots.

ment beslissen om in Leuven te gaan studeren. Bovendien gaat het nog altijd over filosofie, het zal hier nooit om een massale instroom van Nederlanders gaan. Behalve in *De Groene Amsterdammer* maken wij ook reclame in *Filosofie Magazine*

Vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans neemt een voorzichtigere houding aan. "Het is inderdaad goed mogelijk dat er door de besparingsmaatregelen een grote stroom Nederlandse studenten naar hier zal komen. Mo-

menteel is het vooral Antwerpen dat dat meemaakt. We zullen kijken hoe we volgend jaar onze wervingscampagnes zullen voeren, want een structureel groter aantal studenten zal gevolgen hebben voor de hele universiteit. We moeten inderdaad voorzichtig zijn met onszelf als goedkoop aan te prijzen. Het is immers de bedoeling om vooral de betere studenten aan te trekken. Bovendien mag ons internationaliseringsbeleid niet enkel op Nederland gericht zijn."

Beeld |

Vorige week was er de Bike and Run. Een hoop studenten liepen van het Vlaamse Leuven naar het Waalse Louvain-la-Neuve. Aan zulke dingen doet fotograaf Johan Beckers niet mee. Maar hij fotografeert ze wel met veel graagte. Hij maakte deze foto met een lange sluitertijd.(jc)

TEN TWEEDE

Geen rechtstreekse verkiezingen

Leuvense studenten zullen in de toekomst niet rechtstreeks kiezen wie hun nieuwe rector wordt. Dat heeft de Leuvense studentenraad LOKO beslist. Het idee van de K.U.Leuven om de rector niet meer via de studentenvertegenwoordigers, maar rechtstreeks via de studenten zelf te verkiezen, kan volgens LOKO niet op de steun van de studenten rekenen. Dat leidt de studentenraad af uit een enquête.

RECTORSVERKIEZING, P. 3

Spiekpreventie is afzien

Vanzelfsprekend is het niet de bedoeling dat je spiekt als je je examenvraag niet kunt beantwoorden. Toch maken de ogen van sommige studenten bewegingen die door sommige professoren repressief bestraft worden. Maar heel wat spiekers-glippen door de mazen van het net. *The war on cheating* wordt dan ook bemoeilijkt door nieuwe technologieën en ongeschikte lokalen.

AFKIJKPROBLEMATIEK, P. 12

Zingende amateurs

Vorig jaar belandde de warme introspectieve band Amatorski in de Rock Rally van *Humo*. Sindsdien ging het hard voor de groep. We zullen niet zeggen dat ze nu wereldberoemd zijn, maar ze hebben met *Come Home* toch wel een hit gemaakt. Het werd zelfs gebruikt in een reclamespotje van Spa Reine - u weet wel: "het zuiverende water". De groep staat woensdag op UUR KULTUUR, maar het concert is al uitverkocht.(jc)

INTERVIEWSKI, P. 10

Als een PAL boven water

Ondanks de vele inspanningen die de K.U. Leuven levert om eerstejaars te begeleiden, blijven lage slaagcijfers in de bachelor jaar na jaar een probleem. Een mogelijk oplossing: peer assisted learning.

JOACHIM BECKERS & MICHAËL CLOOTS |

De stap van het secundair onderwijs naar de universiteit blijkt maar al te vaak een reuzensprong die niet van een leien dakje loopt. Daarom voorzien faculteiten voor bepaalde vakken uit de bachelor monitораatszittingen. Vaak hoor je de kritiek dat monitораatszittingen maar een flauw doorslagje zijn van de hoorcolleges. Het blijft passief zitten en luisteren, wat de kennisopbouw erg bemoeilijkt. Daarom wordt gezocht naar werkvormen die actief leren bevorderen.

“De examenresultaten liggen hoger bij de deelnemende studenten”

Een voorbeeld van zulke werkvormen is peer assisted learning (PAL). Daarbij worden kleine studiegroepjes gevormd, waarbij een hogerejaars ter beschikking staat van een aantal lagerejaars. Die lagerejaars worden verwacht als zelfstandig team te leren, de hogerejaars is er enkel voor sturing. De bedoeling is een veilige leeromgeving te creëren die alle schroom om vrijuit te denken en discussiëren weghaalt. Dat moet zorgen voor een activerend studieklimaat, en zo voor betere slaagkansen.

PALITIKA

Sam Pless, onderwijsverantwoordelijke bij Politika, wil volgend academiejahr met PAL beginnen in de faculteit Sociale Wetenschappen.

Sam Pless: «Er zijn een aantal voordelen verbonden aan het systeem. Het helpt studenten leerstof beter en dieper te studeren, want er is feedback tijdens het leerproces. Nu is dat enkel het geval bij de examens: je leert en je ziet achteraf of je het goed hebt gedaan of niet. Bovendien scherpt het je sociale vaardigheden aan. Een denkpiste is bijvoorbeeld groepjes samen te stellen met een goede socio-economische mix, zodat iedereen kan bijleren.»

Veto: Hoe zal Politika voldoende begeleiders overtuigen?

Sam: «Ook voor de begeleiders is het een aantrekkelijk concept: je herhaalt stof die je misschien al vergeeten was, je leert communicatieve en didactische vaardigheden bij, je krijgt meer inzicht in groepsdynamieken én het staat mooi op je cv.»

Veto: Is het wat kwaliteit betreft wel een goed idee om studenten mekaar te laten onderwijzen?

Sam: «De studenten onderwijzen niet! Ze begeleiden elkaar enkel in mekaars leerproces. Wat de begeleiders betreft: enerzijds voorzien we voor hen ondersteuning, anderzijds

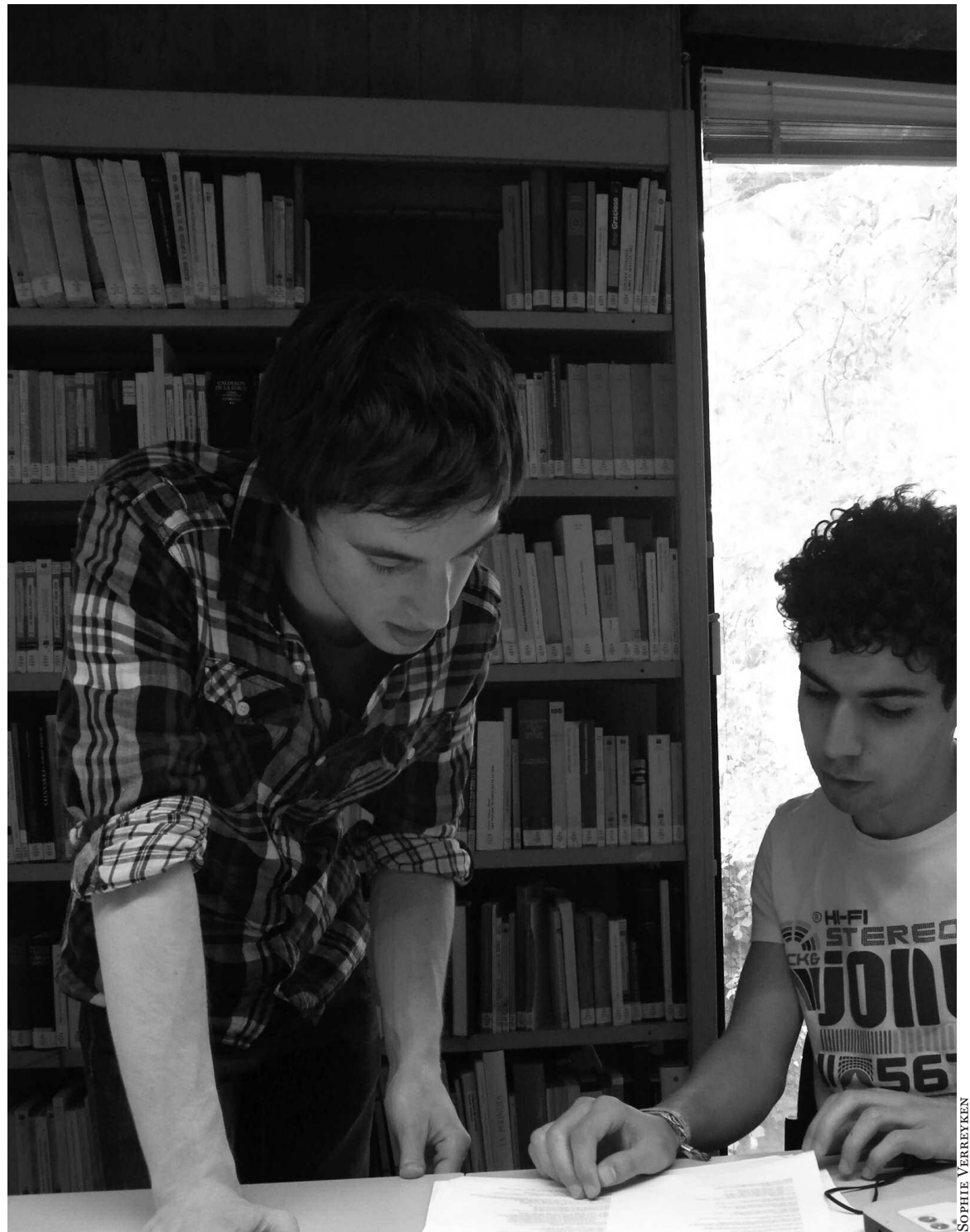
zullen we de kwaliteit van het PAL-project goed in de gaten houden. Daarvoor willen we samenwerken met de Dienst Universitair Onderwijs en met het monitораat. PAL kent trouwens een lange en succesvolle traditie in de Angelsaksische wereld. Er komt een uitgebreide evaluatie van het project. Hopelijk zien we ook bij ons een verbetering.»

WETENSCHAPPEN

Ook in Heverlee staat men pal achter PAL. Daar wordt het in het kader van de monitoraten sinds 2007 georganiseerd, intussen al voor zeven vakken. Carolien Van Soom, monitораatverantwoordelijke bij Wetenschappen, licht toe: «PAL is aan onze faculteit vakspecifiek en met vrijwillige deelname. Hogerejaarsstudenten coachen de lagerejaars — niet alleen in eerste bachelor overigens — en worden daarin begeleid door een monitor en/of stafmedewerker Onderwijs.»

Veto: Kent het project veel bijval?

Van Soom: «De deelnamegraad varieert van 10% tot 50% van de studenten voor elk vak. PAL-deelname vraagt dan wel een extra inspanning, omdat het enkel zinvol is wanneer je voorbereid bent. Toch merken we dat de deelnemers erg

Bij peer assisted learning (PAL) begeleiden studenten elkaar bij het instuderen van de leerstof.

gemotiveerd zijn. Ook zijn hun lessenroosters al erg vol, zodat de sessies vaak 's avonds verlopen, wat toch opmerkelijk is.»

«We merken dat de deelnemers tevreden zijn over de sessies en zeggen dat ze er ook effectief iets aan hebben. Tijdens het onderwijsproject hebben we de examencijfers van de deelnemers vergeleken met die van niet-deelnemers. die bleken hoger te zijn

voor de deelnemers. Een causaal verband is evenwel niet bewezen.»

Veto: Kan PAL op termijn andere werkvormen vervangen, of moeten studenten toch nog steeds naar de les blijven gaan?

Van Soom: «Ik denk niet dat PAL een mirakeloplossing is en ik pleit er zeker niet voor dat ze andere waardevolle werkvormen zou moeten vervangen. Het is ook zeker niet zo dat PAL bijvoor-

beeld de traditionele monitораatssessies kan vervangen. Het is een werkvorm naast alle andere bestaande werkvormen, maar dan wel een waarbij de verantwoordelijkheid volledig bij de studenten ligt. Vandaar dat ik de vrijblijvende deelname, zowel van student-begeleiders als deelnemers, erg belangrijk vind, zodat iedereen gemotiveerd is om het beste van zichzelf te geven.»

Filosofie als tweede studie

- voor wie echt dieper wil graven
- flexibele trajecten en avondonderwijs voor werk- en combinatiestudenten

www.hiw.kuleuven.be | info@hiw.kuleuven.be | ++32 (0)16 32 63 21

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Geen studentenstemrecht voor rectorsverkiezing

Deze week gaf de Leuvense studentenraad LOKO de cijfers van haar studentenbevraging vrij. In die bevraging polste LOKO naar de manier waarop de studenten wilden participeren aan zowel het universiteitsbestuur als het stadsbestuur.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Ongeveer 3.000 studenten werden aangeschreven, een goede 700 daarvan reageerden effectief. De bevraging was bedoeld om een standpunt te kunnen vormen over de vraag hoe studenten moeten participeren aan de rectorsverkiezingen. Zonder enige discussie werd algemeen stemrecht voor de studenten op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO verworpen. Nochtans had de universiteit de beslissing over de manier van stemmen volledig in handen van de studentenvertegenwoordigers gelegd en heeft dit standpunt dus onmiddellijke gevolgen voor het universitaire beleid.

Student wil stemmen in thuisgemeente niet opgeven

Uit de cijfers blijkt dat studenten het niet zo belangrijk vinden om op hun rector te kunnen stemmen. Een kleine meerderheid is niet echt overtuigd van de meerwaarde van rechtstreekse inspraak in de verkiezingen. Niet geheel verrassend, aangezien de studenten ook aangeven dat getrapte vertegenwoordiging voor hen de beste manier van vertegenwoordiging is. Anderzijds is de

helft van de ondervraagde studenten wel in enige mate geïnteresseerd in de rectorsverkiezingen en geeft een meerderheid van de studenten te kennen dat ze met een rechtstreeks stemrecht wel gestimuleerd zouden zijn om zich extra te informeren over de rectorsverkiezingen. Die opportuniteit werd door de AV dus niet in overweging genomen, al belooft LOKO wel dat ze op haar eigen manier zal proberen de studenten meer te betrekken.

STEDELIJK

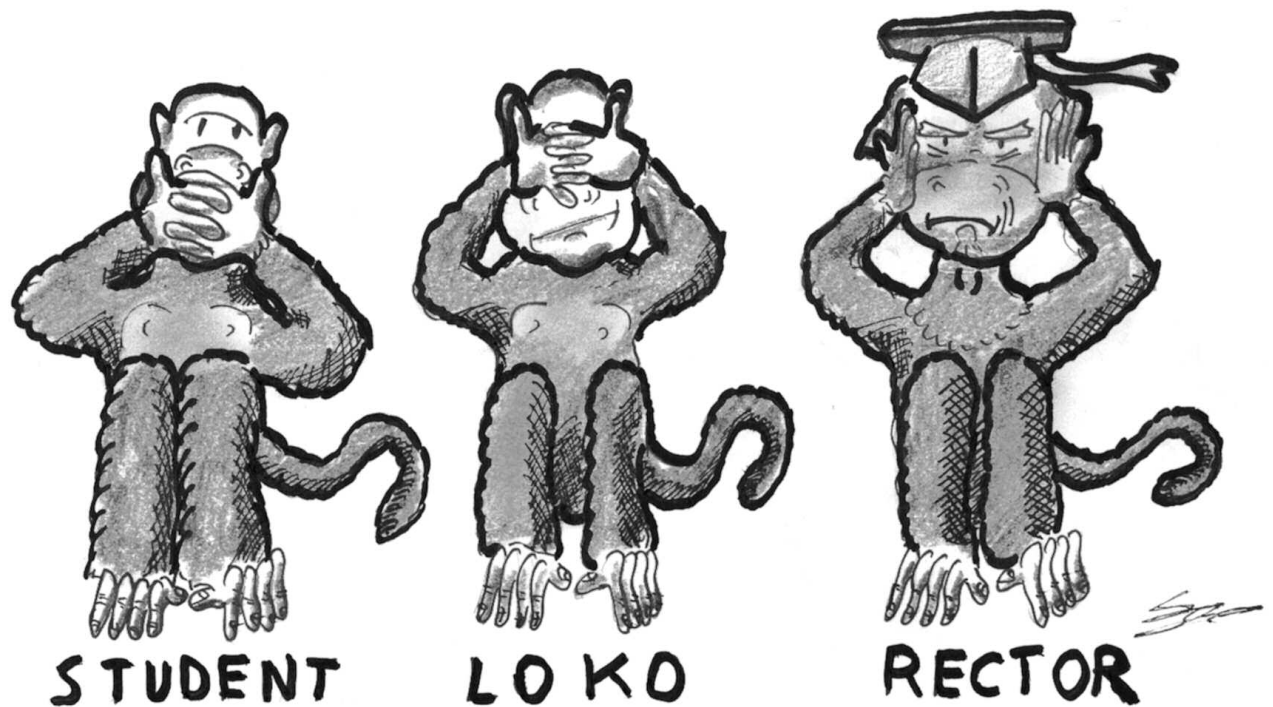
Naast participatie in universitaire aangelegenheden polste de enquête ook naar

vertegenwoordiging op stedelijk niveau. De resultaten zijn bij momenten op zijn minst verrassend te noemen. Het opmerkelijkste resultaat is dat meer dan 65% van de studenten niet bereid is om het stemrecht in zijn of haar thuisgemeente op te geven in ruil voor stemrecht in Leuven. Een goede 75% vindt dan weer wel dat je als student zou moeten kunnen kiezen waar je stemt.

Op het vlak van de dossiers die de studenten het meest interesseren is er minder verrassing. De discussie over de "K" van de K.U.Leuven trekt maar matig de aandacht. Topprioriteiten voor de studenten zijn eer-

der de prijzen van de maaltijden bij Alma, de vervroegde examenplanning, huisvesting en de kwaliteitszorg van het onderwijs. Enigzins opmerkelijk: een grote meerderheid van de studenten hecht belang aan internationalisering en een uitgewerkt diversiteitsbeleid

Tot slot nog interessant nieuws voor de communicatiediensten van de K.U.Leuven. Blijkbaar wil de student vooral via de beleidsberichten van de universiteit informatie krijgen over de verschillende dossiers die de student aanbelangen. Een goed uitgewerkte communicatie zou bij de studenten dus zeker in dank worden afgenomen.

Evaluatie studentenraad | Onderwijs

De Leuvense studentenraad LOKO verdedigt uw belangen als student, ook op onderwijsgebied. Wij kijken wat zij er dit jaar van bakten en voor de student uit de brand sleepten. In het eerste semester al wat meer dan in het tweede, zo blijkt.

RUBEN BRUYNNOOGHE & PIETER HAECK |

We beginnen met een algemene opmerking. De Algemene Vergadering (AV) — toch het hoogste beslissingsorgaan van LOKO — was dit jaar nogal apathisch bij het bespreken van de meeste onderwijsdossiers. "Gebrek aan tijd om de vergaderingen voor te bereiden," luidt het excuus meestal. De

noodzakelijkheid van een studielandschap, waarbij je als student de nodige infrastructuur aangeboden krijgt om te werken aan je studie. Ook komt de structuur van de lerarenopleiding waarschijnlijk meer en meer in handen van de verschillende faculteiten. Daarnaast hebben de vertegenwoordigers meer examenfaciliteiten verkregen, het oriënteringsbeleid wat dieper uitgespit en behaalde de

Nut van de docentenevaluatie niet duidelijk

student mag van geluk spreken dat de individuele mandatarissen wel degelijk de dossiers goed voorbereiden en ook in de universitaire organen hun mannetje kunnen staan, want de input van de studentenvertegenwoordigers op een AV laat vaak nog te wensen over.

Eerst de positieve punten. Van het beleidsplan zijn een aantal dossiers goed afgerond. Zo zullen er taaltesten opgelegd worden aan de docenten die in een andere taal willen lesgeven. Verder is er een discussie opengebroken over de

docentenevaluatie een responsgraad van 52% van alle studenten aan de universiteit.

EXAMENPLANNING

Geen slechte resultaten om op terug te blikken, al valt het wel op dat in het tweede semester de onderwijskar stil is blijven staan. Zo begon de studentenraad bijvoorbeeld erg laat uit te pluizen hoe de vertegenwoordiging er na de integratie van de hogeschoolopleidingen in 2012-2013 uit zou moeten zien. Erg veel vooruitgang

is daar vooralsnog niet geboekt.

Daarnaast waren er ook dossiers die op niets uitdraaiden. Zo is er de vervroegde examenplanning. De studenten slaagden er dit jaar niet in om de universiteit woord te laten houden. Hoewel de studentenraad al veel langer voorzag dat er chaos zou volgen, kon zij toch niet beletten dat de vervroegde examenplanning effectief op een ramp uitdraaide.

Ook het dossier van de tweejarige master leverde weinig resultaten op. Hoewel de studenten bij de pinken waren toen het dossier even ter sprake kwam, is op universitair niveau beslist om de hele janboel uit te stellen tot eind 2011. Meer hadden de studenten dus ook niet kunnen doen.

Thomas In't Veld, voorzitter van het deelbureau Onderwijs, dat alle onderwijsdossiers moet voorbereiden op LOKO, beschrijft het huidige academiejaar vooral als een correctie- en aanloopjaar. Dat wil zeggen dat de reeds verworven structuren moesten worden opgevolgd en dat tegelijkertijd de nieuwe grote lijnen van structuren werden goedgekeurd. Het gevolg is wel dat er minder concrete verwezenlijkingen te noemen zijn. Wat betreft het tweede semester wijst Thomas erop dat LOKO meer heeft nagedacht over grotere en abstractere richtingen die de studentenraad wil inslaan op onderwijsvlak. Het is nog af te wachten

of die grote abstracte lijnen ook resultaat zullen opleveren.

PERSOONLIJK

Wat de communicatie betreft, is er nog een enorme berg werk. Vaak zijn de studentenvertegenwoordigers zelf niet goed op de hoogte van wat ze nu net beslist hebben. Een mooi voorbeeld daarvan is het eredoctoraat van Maria Nowak, op voordragen van de studenten. Thomas: "Wij hebben haar gekozen, onder andere omdat zij de genderverhoudingen probeert recht te trekken." Dat de AV later besliste om *gender issues*

Vervroegde examenplanning draaide toch uit op een ramp

in de eigen gelederen links te laten liggen, is een pijnlijke vaststelling. Geloofd de studentenraad wel in de bakens die zij zelf uitzet?

Daarnaast zijn er ook persoonlijke problemen. Zo daagde op de vorige Algemene Vergadering ondervoorzitter Thijs Van Den Brande, die verantwoordelijk is voor de onderwijsvleugel van LOKO, niet op. Als gevolg daarvan werd een gepland dossier over schakelstudenten niet besproken.

Ten slotte zijn de eerder genoemde succesverhalen meestal

nog lang niet het eindpunt. Zo is er misschien wel een mooie responsgraad bereikt op de docentenevaluatie, maar het is nog lang niet duidelijk wat nu juist de impact is van zo'n studentenbevraging. Bovendien hebben de studenten nog steeds geen instrument in handen om de kwaliteit van de opleiding zelf te beoordelen.

Ook het oriënteringsbeleid is verre van af en nadien zal pas blijken in hoeverre het harde werk van de mandatarissen vruchten afwerpt.

Over universiteitsbrede the-

ma's zoals bijvoorbeeld de "K" van K.U.Leuven heeft de studentenraad nog geen standpunt ingenomen, al neemt zij wel actief deel aan de discussies die binnen de universiteit genomen worden.

Door de band genomen beleefde LOKO dit jaar geen hoogdagen op onderwijsvlak. Verwezenlijkingen vallen meestal te herleiden naar individuele prestaties van enthousiaste mandatarissen en zijn veel minder een collectieve prestatie van de studentenvertegenwoordigers.

Vliegwerk (4)

“De fijne behandeling van weefsel”

Sinds de tijd dat Plato zijn eerste erectie kreeg zijn zijn en schijnen de meest fundamentele categorieën van het westerse denken. Een kwestie die beeldend kunstenaar Freek Wamback aankaart in zijn werk “Rotollo di mattoni”, dat nog tot vijftien mei te bezichtigen valt in museum M. Reden genoeg om naar een plastisch chirurg te gaan, vonden wij.

GEERT JANSSEN |

Zo maar een bericht uit zo maar een krant: “Na jaren van cowboypraktijken komt er beweging in de reglementering van privé-klinieken. In de Senaat is een voorstel goedgekeurd dat plastisch chirurgen verbiedt reclame te maken.” Onze plastisch chirurg is Patrick Theunis uit Antwerpen. **Patrick Theunis:** «Serieuze plastische chirurgen profileren zich als geneesheer, als arts, en doen ernstig werk. Zulke mensen maken geen reclame, dat is verboden door de Orde van geneesheren. Wat hier geveiseerd wordt, zijn de uitzonderingen. Reclame maken voor plastische chirurgie gebeurt sowieso weinig in België. In Nederland is dat meer de gewoonte, met foto's en alles erbij. Of heeft u het idee dat u veel met reclame voor plastische chirurgie wordt geconfronteerd?»

Veto: Neen.

Theunis: «Voilà, er wordt niet veel reclame gemaakt in bladen of zo. Dat zijn eerder randfenomenen. De overheid denkt 70% daarvan te kunnen oplossen. Maar het probleem zit net in de overige 30%.»

Veto: Wie zijn dat dan?

Theunis: «Dat kan ik niet zeggen. Ik weet niet hoe die te werk gaan.»

Veto: Op uw website staat dat u met onderscheiding bent afgestu-

deerd. Behoren plastische chirurgen tot de top van de artsen?

Theunis: «Voor elke specialisatie vraagt men een bepaald curriculum. Voor algemene en plastische chirurgie is er een beperkt aantal opleidingsplaatsen. Als er meer kandidaten zijn dan plaatsen dan kiest men voor de betere studenten. Wat niet wil zeggen dat kan-

LEVENSQUALITEIT

Veto: Plastische chirurgie roept bij ons een beeld op van zware operaties. Terecht?

Theunis: «Er zijn grote en kleine ingrepen. Dikwijls kun je iemand met een detail veranderen. Een kleine ingreep kan een grote verbetering van de levenskwaliteit betekenen.»

“Serieuze plastische chirurgen maken geen reclame”

didaten voor plastische chirurgie beter zijn dan kandidaten voor bijvoorbeeld orthopedie.»

Veto: Bent u er toevallig ingerold of was het een roeping?

Theunis: «Ik ben opgeleid in algemene chirurgie en ik kreeg de kans mij te specialiseren in plastische. Die richting sprak mij heel erg aan dus dan grijp je die kans. Ik heb daar absoluut geen spijt van gehad.»

Veto: Op uw website biedt u diverse behandelingen aan; van borstvergroting tot behandelingen met botox en lasers. Is er iets dat ze allemaal gemeenschappelijk hebben?

Theunis: «Bij al die ingrepen gaat het om de fijne behandeling van weefsel. De manipulatie ervan.

«In de media zijn er veel misverstanden over plastische chirurgie. Onze ingrepen vallen in twee groepen uiteen: esthetische en reconstructieve. In de media valt het reconstructieve meteen af. Dat is niet interessant, dat is onbelangrijk. Daardoor krijgt het publiek de indruk dat een plastische chirurg enkel esthetische ingrepen doet, dat is een fout beeld.»

Veto: Wat mogen we ons voorstellen bij reconstructieve ingrepen?

Theunis: «Wat we nu vaak zien is dat mensen met veel overgewicht door ingrepen aan maag en darmen 50 kilo verliezen. Een ander probleem komt in de plaats: huidoverschot, doorhangende borsten. Erg storend. Een lichaam van 70 kilo in

“Een kleine ingreep, een grote verbetering”

Dat speelt mee bij een borstingreep, maar ook bij huidkanker. Dat is het basisidee van plastische chirurgie.»

de verpakking van een lichaam van 120 kilo. Dat kunnen wij aanpassen, maar dat is geen esthetische chirurgie. De media kijken gewoon

“Rotollo di mattoni” van Freek Wamback.

ALESSANDRA RUYTEN

over dat deel van ons werk heen.»

Veto: Sensatiezucht?

Theunis: «Kijk naar de programma's op vtm waarbij bepaalde chirurgen zich mogen profileren. Een gewone chirurg, die elke dag zijn job op een adequate manier doet, is niet spectaculair voor de media. Een chirurg die brult en mensen uitmaakt en show verkoopt, dat is interessant voor de media. Maar geneeskunde is geen show, geen toneel en geen showbusiness. Het is

een relatie met de patiënt. (Dokter Theunis noemt geen namen maar verwijst overduidelijk naar Jeff Hoeyberghs, red.)»

Veto: Groeit de markt voor plastische chirurgie nog of is het verzadigingspunt bereikt?

Theunis: «Dat is moeilijk te zeggen. Het aantal plastische chirurgen is toegenomen, het aanbod van esthetische behandelingen is toegenomen en mijn praktijk groeit elk jaar een beetje.»

Cudicertificaat afgevoerd

Twee weken geleden schoot de Algemene Vergadering van studentenkoepel LOKO het voorstel tot een overkoepelend cursusdienscertificaat af. Dat certificaat had de cursusmarkt transparanter moeten maken. Automatisch rijst daarbij de vraag waarom kringen niet tot een dergelijke transparantie bereid zijn.

ELS DEHAEN & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Zowat elke studentenkring heeft tegenwoordig een cursusdienst of cudi. Daar wordt geprint of gedrukt lesmateriaal verkocht aan democratische prijzen. Maar tussen cudi's durven al eens verschillen te bestaan, vooral in de gehanteerde prijs per blad.

Om die reden besliste LOKO om een cursusdienscertificaat op

te stellen. Met zo'n certificaat verbinden de aangesloten kringen zich ertoe bepaalde regels te volgen, zoals bijvoorbeeld een maxi-

“Geen nood aan een controle-mechanisme”

male bladprijs en het openbaar maken van de boekhouding. Het doel? Een verhoging in kwaliteit en meer transparantie in de cursusmarkt, die zowel studenten, onderwijzend personeel als Acco ten goede zouden moeten komen.

Vorig jaar keurden de kringen de invoering van het certificaat goed. Maar dat bleef niet lang zo. Een aantal — voornamelijk grote — kringen struikelden over de voorwaarden. Dat lijkt vooral een principekwestie te zijn, want de meerderheid van de kringen beweert grosso modo aan de voorwaarden van het certificaat te voldoen.

Politikacursusdienstverantwoordelijke Nele Minten: “Wij geven louter principieel onze gegevens niet af. Dat is niet omdat wij iets te verbergen hebben of woekerwinsten maken. Wij zien gewoon de nood van zo'n controlemechanisme niet.”

Bij Ekonomika klinkt een zelfde geluid. Het ter beschikking stellen van gegevens zou aanvoelen als een gebrek aan vertrouwen en de kring betwijfelt of de gemiddelde student hiervan wakker ligt. Mocht hij er wel van wakker

liggen, resten hem weinig andere opties, aangezien cursusdiensten vaak de enige plaats zijn waar een cursus verkrijgbaar is.

Acco

Het cudicertificaat was opgesteld in samenwerking met Acco, zodat er ook voor de academische boekhandel meer transparantie zou zijn. Daar reageert men enigszins ontgoocheld op de afwijzing van het voorstel. Directeur-uitgever Bart de Prins: “Wij hebben de ontwikkeling van zo'n certificaat altijd gesteund, omdat we geloven dat het iedereen ten goede komt. Zowel wij, de universiteit als de student zijn gebaat bij een zekere kwaliteitsgarantie. Mochten de studenten ooit een nieuwe poging ondernemen, dan gaan wij daar graag op in.”

Directeur boek- en kantoorhandel Marjan Mertens: “De afwijzing van het certificaat brengt

de samenwerking met de kringen niet in het gedrang, maar toch vind ik het zeer spijtig dat het er niet is doorgekomen. Wij zijn vol-

“De openheid komt maar van een kant en dat is jammer”

ledig open in onze werking tegenover de kringen, maar als de kringen het certificaat niet willen ondertekenen, komt die openheid maar van een kant en dat is jammer.”

Huurwaarborg Krijg je hem of krijg je hem niet?

Kotstudenten beginnen stilaan het eind van het jaar te evalueren en denken daarmee onvermijdelijk ook hun huurwaarborg. Vragen als "Hoeveel wijnglazen gingen er aan scherven?", "Hoeveel van die glazen waren van mij?" en zeker ook: "Hoeveel zou de kotbaas aftrekken voor die verstopte gootsteen in de keuken?" worden daarbij van existentiële aard. Sommigen onder ons zijn echter nog minder fortuinlijk. Zij zien van hun bijgeschaapte centjes überhaupt niets meer terug.

ELINE VAN ELDERE |

U las het al in diverse edities van dit blad: op kot zitten heeft veel voordelen, maar soms ook ernstige nadelen. Niet elke kotbaas meent het even goed met zijn huurders en ook al is de Belgische huurwet nog zo consumentvriendelijk, er blijven wanpraktijken door de mazen van het net glippen.

Stel: je huurwaarborg bedraagt een maand huur. Gemiddeld tussen de 200 en de 300 euro, dus. Je maakt de balans op aan het eind van het jaar en - halleluja - er is geen schade. Je contract loopt af, het is wachten op de terugstorting, en die komt er niet. Stap je dan onmiddellijk naar de rechtbank? "Goed zot, wie maakt er nu een

zaak van 300 euro?" denken de meesten. Gelukkig kunnen studenten terecht bij de Leuvense studentenraad LOKO, die een advocaat ter beschikking stelt voor huurwaarborggeschillen van studenten. Maar ook daar loopt niet alles gesmeerd.

ROTTE APPELS

LOKO-voorzitter Dennis De Roover: «Het is onvermijdelijk dat onze advocaat wat vertraging oploopt. Het oplopende aantal klachten en het feit dat hij ons uit goodwill naast zijn gewone job helpt, hebben daar alles mee te maken. Verder is het vaak zo dat studenten een slecht kot verlaten en er door de schaarste op de markt zonder enig probleem nieuwkomers in-

SOPHIE VERREKEN

stromen en de slechte kotbaas gewoon verder opereert. Het komt er daarom voor ons op aan een krachtig signaal uit te zenden, op marktniveau. Ten eerste moeten studenten ons beter bereiken. Wanneer we met zijn allen aan hetzelfde zeel trekken, is er meer mogelijk.»

LOKO denkt aan bijkomende juridische krachten, maar die moe-

ten beter verankerd zijn. Met andere woorden: de huisvestingsdienst moet een grotere rol krijgen. Daarom wordt nu min of meer een gelijkschakeling gemaakt tussen slechte kotbazen en slechte koten. De vraag is of de echte rotte appels er zo wel worden uitgefilterd.

De Roover: «Sinds enkele jaren zijn er nieuwe criteria die bepalen

of een kot al dan niet geschikt is om te verhuren. Via een puntenstelsel wordt afgetoetst in hoeverre het kot in kwestie in orde is met de regels. Omstreden daarbij was de zogenaamde warmwaterregel, waarbij elke kamer van koud én warm water moest worden voorzien. Of verder nog dat een kamer een minimumoppervlakte van 12 m² moest hebben. Velen achtten die zaken niet van doorslaggevend belang bij hun kotkeuze. Toch is het belangrijk dat we die ongeschiktheidsregels in acht nemen. Er staan immers ook an-

LOKO schuift zwartepiet naar huis- vestingsdienst

dere, meer relevante dingen op de lijst, zoals brandveiligheid en hygiëne. Maar zoals gezegd zijn niet alle criteria even relevant.»

«De uitvoering van de controle is in handen van de stad», vervolgt Dennis. «Helaas kampt men daar ook met onderbemanning. Er wordt voor alle duidelijkheid flexibel gecontroleerd, met een lichtere doorweging voor de voornoemde onbelangrijkere criteria. Helaas kan er niet preventief gecontroleerd worden, want dat moet op aangeven van de kotbewoners zelf. Nu komt het er op aan krachtig te signaleren dat er gecontroleerd wordt. *There's no running from the K.U.L!*»

Welkom in medialand, produser

Vorige week vrijdag vond in Brussel de tweede Staten-Generaal van de Media plaats. Er werd gedebatteerd over de toekomst van het medialandschap, dat de komende jaren ingrijpend zal veranderen. In die toekomst zullen jongeren een grote rol spelen. De jonge en diverse mediagebruiker, was dan ook het thema van een van de debatten.

JENS CARDINAELS & MARGOT HOLLEVOET |

Door Facebook en andere sociaal-netwerksites is de produser opgestaan: de gebruiker die zelf ook content genereert. De traditionele media zullen zich moeten aanpassen aan die realiteit. Ze hebben steeds minder macht door spelers als Apple en vooral Facebook, dat de grootste broadcaster ooit zal worden, zo orakelt de Duitse mediakenner Gerd Leonhard. Daarnaast zullen ook professionele bedrijven content aanbieden via Facebook. Nu al zijn sommige tv-stations live te bekijken via Facebook.

Het wordt dus moeilijker om mensen — en in het bijzonder jongeren — te bereiken. «Het is moeilijk om hen aan je merk te binden», zegt Martijn Bal, het hoofd Nieuwe Media van de VMMA, de groep boven onder andere vtm, 2BE en Vitaya. Dat beaamt Ed Klute van Mira Media, een Nederlands bedrijf dat de aandacht vestigt op allochtonen op tv en radio. «Jongeren vinden

hun gading niet bij klassieke media en maken daardoor zelf content via de sociale media.»

«Daarom zouden de media meer naar jongeren moeten luisteren», zegt Abbie Boutkabout van het jongerenpersagentschap StampMedia. «Ze kunnen bijvoorbeeld een grotere rol geven aan stagiairs en meer jonge werkrachten aanwerven.» Maar daar werpt Luc Rademakers van krantenuitgever Concentra tegen op dat jonge medewerkers zich snel aanpassen aan oudere. «We halen hen binnen voor frisse ideeën, maar helaas nemen ze al snel een ernstige, zakelijke houding aan.»

“Het wantrouwen tegenover de klassieke media is groot”

Het is in ieder geval geen goed idee om programma's te maken die specifiek voor jongeren bedoeld zijn. «Ze moeten bereikt worden via gewone programma's», zegt Lena De Meerleer, de algemeen directeur Productie van de VRT. «De jeugd herkent zich in plezierige, generalistische programma's als *Basta*.» «Bovendien hebben jongeren het gevoel dat hun iets wordt opgedrongen als volwassenen voor hen een programma maken», stelt Rademakers.

«Ook komen jongeren meestal niet positief in beeld», vindt Boutkabout. «Dat klopt», repli-

ceert Klute. «Het wantrouwen tegenover de klassieke media is groot. Onlangs waren er problemen in een wijk in Nederland. Toen een journalist met een microfoon van de publieke omroep NOS over de straat liep, joegen jongeren hem weg. Toen een journalist van het onbekendere, maar bij jongeren populaire FunX hetzelfde deed, ondervond hij geen problemen.»

ALLOCHTONEN

En dan zijn er nog de allochtone jongeren. «Bij de VRT zou vier procent van de werknemers allochtone origine moeten hebben, terwijl we slechts

aan anderhalf procent zitten», geeft De Meerleer toe. Hoe komt het toch dat allochtonen hun weg naar de media maar niet vinden? Volgens de panelleden vooral doordat de media bij allochtonen een slecht imago hebben en omdat allochtonen in veel gevallen niet beantwoorden aan de bijna-perfekte taaleisen in de journalistieke wereld.

Maar volgens Boutkabout kunnen de media — en zeker de VRT — meer doen. «De speciale stages voor gehandicapten en allochtonen bij de openbare omroep, bereiken hun doel niet. Er is slechts een kleine groep die later een job aangeboden krijgt. En dan meestal nog met tijde-

Vlaams minister van Media Ingrid Lieten (sp.a) verwelkomt de vertegenwoordigers van de Vlaamse media- en telecombedrijven.

JOACHIM BECKERS

lijke contracten.» Uit het publiek is protest te horen: «Op stages moet je jezelf verkopen en contacten uitbou-

wen.» Stages zijn met andere woorden voor niemand een vrijkaart voor een job.

K.U. LEUVENSPIN-OFFS

Okapi Sciences | Over katten, koetjes en kalfjes

Het industrieterrein van Haasrode, ruwweg gelegen tussen de Tiense- en de Naamsesteenweg aan de E40, is voor de meeste studenten onbekend terrein. Hetzelfde kan gezegd worden van antivirale middelen voor dieren. Maar, geen nood! Als uw kat aan aids of – jawel, u leest het goed – herpes lijdt, dan is er goed nieuws.

STEFAN PEETERMANS |

Okapi Sciences is een spin-off van de K.U. Leuven die in 2008 werd opgericht en werk verschaft aan een tiental mensen. Aan het woord is Erwin Blomsma, Okapi's ceo en een ware duizendpoot in het bedrijf: informatica, human resources, investor relations en het beantwoorden van vragen van de lokale pers. Over het ontstaan van het bedrijf bijvoorbeeld.

Erwin Blomsma: «Professor Neyts van het Rega Instituut is al jaren met virologie bezig, dus met het zoeken naar geneesmiddelen

tegen hiv, hepatitis. Regelmatig gebruikt men daarvoor natuurlijke infecties bij dieren als model. Maar men had er nooit bij stilgestaan dat er misschien ook nood is bij de dieren zelf. Wij zijn het eerste bedrijf dat zich daarop richt.»

Veto: Waar focussen de lopende onderzoeksprojecten zich op?

Blomsma: «Initieel vooral op vaak voorkomende aandoeningen bij huisdieren, waar bijvoorbeeld geen bescherming mogelijk is met een vaccin. Volgend jaar hopen we een aanvraag tot registratie te kunnen indienen voor een eerste product voor katten. Een jaar later

WTF?

Een spin-offbedrijf probeert kennis of technologie die aan de universiteit werd ontwikkeld, commercieel te verzilveren. Het gaat dus om wetenschappelijk onderzoek dat economisch vertaald wordt.

Sinds 1972 zijn er 80 spin-offs opgericht aan de K.U. Leuven. Samen goed voor een omzet van meer dan 400 miljoen euro en 3.500 werknemers.

Een spin-off is een onafhankelijke rechtspersoon en werkt los van de universiteit. Maar er bestaan vaak nauwe banden tussen het bedrijf en de universiteit, zeker wanneer de spin-off nog maar net is opgericht.

volgt al een ander dossier. Bij de voedselproducerende dieren bekijken we vooral de aandoeningen die zeer sterk uit de hand kunnen lopen en sociaal-economisch een grote impact kunnen hebben op de samenleving, zoals dat bij mond-en-klauwzeer of varkenspest het geval is.»

CREATIEF

Veto: Hoe diervriendelijk werken jullie?

Blomsma: «Er zijn hier geen dieren aanwezig. We werken zoveel mogelijk met cellen afkomstig van de verschillende soorten dieren. Proefdieren proberen we te vermijden. Dat hebben we ook uitgelegd aan dierenrechtenorganisaties, waar we een goede relatie mee onderhouden.»

Veto: Wat zijn de toekomstperspectieven van het bedrijf?

Blomsma: «Wat wij doen en willen blijven doen is het creatieve deel van het onderzoeksproces, namelijk het zoeken naar oplossingen voor veterinaire virusinfecties. Voor het op de markt brengen zullen we dan in de meeste gevallen een samenwerking zoeken met grotere bedrijven.»

Veto: Jullie bedrijf is behoorlijk kleinschalig.

Blomsma: «Wij zijn heel flexibel. Als we bijvoorbeeld een studie zouden willen uitvoeren, kunnen we daar op redelijk korte termijn een beslissing over nemen. Vandaar dat we ook efficiënter zijn. Grote bedrijven zijn verbaasd door wat wij kunnen doen op korte tijd.»

“Goede relatie met dierenrechtenorganisaties”

GEERT JANSSEN

MCR | Het begeleiden van intervisies

In 1999 werd Life Long Learning (3L), een instituut van de K.U. Leuven, zodanig populair dat het in drie subafdelingen opgedeeld werd. Een van deze afdelingen is Management Consulting and Research (MCR), een spin-off opgericht door Peter Rosseel, een man die verbonden is aan de K.U. Leuven en de Universiteit van Vrijstaat in Zuid-Afrika.

MICHAËL CLOOTS |

Op dit ogenblik heeft MCR, gevestigd in het Innovatie- en Incubatiecentrum aan de campus Arenberg, vier vaste medewerkers, aangevuld met een twaalfstal ervaren freelancers. Vaste medewerker Kris Verherstraeten: “Als onderdeel van het departement pedagogie, begeleidde 3L/MCR organisaties in binnen- en buitenland met leeropdrachten rond mens- en managementvaardigheden, waarbij specifieke aandacht ging naar communicatie en de implementatie van allerhande veranderingsprocessen. Daarbij werd steeds vertrokken van een visie op leren als een min of meer constante gedragsverandering.”

TRAINING THE TRAINER

Omdat allicht niet elke lezer van dit blad gediend is met iets abstracts als management consulting and research, maken we het iets concreter. Verherstraeten: “MCR is werkzaam op drie domeinen.”

“Ten eerste zijn er leerinterventies bin-

nen bedrijven en organisaties met betrekking tot mens en managementvaardigheden. Dit houdt het ontwikkelen, verzorgen en opvolgen van opleidings- en coachingstrajecten in, alsook het faciliteren van workshops en het begeleiden van intervisies. In feite alle activiteiten met de focus verande-

ring, leiderschap, omgaan met agressie en leren. *Training the trainer* eigenlijk. Ten tweede ligt onze focus bij enkele bedrijven op de meer menselijke kant van veranderingsprocessen. In dat geval gaan we bedrijven en organisaties begeleiden,” zegt Verherstraeten.

“Ten slotte doen wij ook research op het vlak van *learning & development*. Concreet

vertalen we onderzoeken die aan de K.U. Leuven gebeuren naar een praktisch en bruikbaar antwoord voor onze klanten. Zo implementeren we bijvoorbeeld onderzoek over leerpsychologie in onze aanpak van leerinterventies en in onze methodologie.”

MEERWAARDE

“Vooral dat laatste is belangrijk,” gaat Verherstraeten verder. “De meerwaarde van MCR bestaat namelijk uit het gebruik van wetenschappelijk onderzoek als vertrekpunt en een praktijkgerichte methodo-

Wetenschap als basis, praktijk als methodologie

logie.” Dat geloven we graag als we naar hun klantenbestand kijken. De Stad Antwerpen, Belgacom, NMBS, UHasselt, BMW, de Nationale Bank. “Het doel van onze interventies is de realisatie van een duurzame gedragsverandering in de praktijk en de creatie van kennis, vaardigheden en attitudes die toegepast worden en bekijken,” besluit hij.

KORT ONDERZOEK

GEITEN

Wij verkeren heden ten dage in een continue toenemende staat van paraatheid en agitatie. Stress, het treft ons allemaal. Alleen? Neen, recent onderzoek wijst uit dat geiten van stressreacties gespaard blijven. Dat werd gemeten door vijf melkgeiten bloot te stellen aan een laag overvliegende helikopter. De geiten in kwestie hielden het hoofd koel, al was het volgens de onderzoekers de eerste maal dat ze een helikopter in het echt zagen. Het onderzoek wordt op de voet gevolgd door de organisatoren van de IgNobelprijs, een bekroning voor hilarisch onderzoek.

GELD

Vlaanderen investeert veel te weinig in onderzoek en innovatie, zo meldt Onderzoekers in Actie. Een petitie, getekend door 6.800 onderzoekers, fungeerde als de ultieme noodkreet aan de Vlaamse Regering. Een kreet die niet in dovemansoren viel, want de Vlaamse Regering kondigde op 2 mei verregaande investeringen aan, die de besparingen van de afgelopen twee jaar nagenoeg ongedaan maken. Onderzoekers in Actie geeft aan zeer verheugd te zijn, maar benadrukt dat alle vormen van onderzoek belangrijk zijn, hetgeen zich zou moeten uiten in een gelijke verdeling van de middelen. *Take that*, exacte wetenschappen!

GEEN GELD

Geld maakt niet gelukkig, maar de doorsnee mens neemt het met graagte aan. Wizzkid Grigori Perelman, een geniaal wiskundige, is een andere mening toegedaan. Hoewel hij het vermoeden van Poincaré wist te bewijzen, weigerde hij de geldprijs van een miljoen dollar die daarvoor uitgelooft werd door het Clay Mathematics Institute. Het vermoeden van Poincaré stelt dat elke gesloten gekromde ruimte die homotoop is met een sfeer, er ook homeomorf mee is. Dat zou van groot belang zijn bij het onderzoek naar het ontstaan van het universum, zo meldt *Natuurwetenschap en Techniek*. Wie heeft er nog geld nodig, als hij het ontstaan van het universum bewijzen kan?

GROTEMENSENZORGEN

Elk nadeel heb z'n voordeel. Dat is met depressie niet anders, zo meldt het *Journal of Abnormal Psychology*. Uit onderzoek blijkt dat iemand die depressief is makkelijker knopen kan doorhakken bij belangrijke beslissingen zoals het kiezen van een huis of een partner. Daarbij is het belangrijk op te merken dat beslissingen weliswaar gemakkelijker gemaakt worden, maar daarom niet overhaast.

GENDER

De innerlijke klok van een vrouw tikt gemiddeld ongeveer zes minuten sneller dan die van een man. Hoewel die klok van persoon tot persoon verschilt, zijn er bijgevolg meer vrouwen dan mannen met een cyclus korter dan 24 uur. Dat verklaart waarom het slaappatroon van een vrouw makkelijker verstoord wordt, ook al gaat het maar om een klein verschil.

GROEIEN

Wij maken graag ruimte vrij voor onderzoeken die het belang van slapen onderstrepen. Deze week: het belang van dutjes bij de groeispurt van baby's. Slappende baby's zijn groeiende baby's, zo wees een onderzoek uit waarbij 23 ouders dagelijks slaapdagboeken van hun nakomelingen bijhielden. Daaruit blijkt dat een groeispurt meestal snel volgt na een langere periode van slaap. Wij wachten vol spanning op een vervolgstudie met volwassenen.

(ED)

Ambassador's Lecture | Ware Ieren vind je in de Irish pub

Woensdag stond de laatste ambassadeur van de Ambassador's Lecture Series 2010-2011 op het programma. Hekkenluiter was Tom Hanney, Iers ambassadeur in België. Hij sprak over de hippe, maar hekele onderwerpen cultuur en identiteit. Iers zijn, betekent dat meer dan het drinken van die occasionele Guinness?

LUCAS DE JONG |

Bespiegelingen over cultuur en identiteit verzanden dikwijls in overloos gefilosofeer. Zo niet bij Hanney, die ingenieur van opleiding is en een directe aanpak preferert: "Ik kan cultuur niet precies definiëren, maar ik herken het wel wanneer ik het zie." Om ons de Ierse cultuur te tonen, tapt hij uit het vat van het verleden.

"De Ieren noemen hun land zelf wel eens spottend MOPE, wat staat voor *most oppressed people ever*," aldus de ambassadeur. Vanaf de tiende eeuw is de geschiedenis van het land inderdaad voornamelijk grauw. Een reeks van invasies, gefaalde opstanden, wrede onderdrukking, armoede en oorlog vallen het land ten deel.

"Zo valt Brits militair en staatsman Oliver Cromwell in de eerste helft van de zeventiende eeuw Ierland binnen. Hij verbiedt de Ieren om op bepaalde plaatsen in hun land te wonen, en geeft die lapen grond aan immigranten om er plantages te beginnen. Dat gebeurt voornamelijk in Ulster, de provincie van Ierland die vandaag voor twee derde uit Noord-Ierland bestaat," vertelt Hanney.

"Later, in 1690, verslaat de protestantse koning Willem III van Oranje de katholieke Jacobus II van Engeland, een gebeurtenis die sommige protestanten in Noord-Ierland tot op de dag van vandaag jaarlijks herdenken met hun oranjemarsen. De overwinning luidt een

"Most oppressed people ever"

onderdrukking van het katholicisme in tot in het begin van de negentiende eeuw. Willem III zet tegelijk het immigratiebeleid van Cromwell door en geeft Schotse koningsgezinden plantages in het huidige Noord-Ierland. Zo is er daar een stabiele gemeenschap van kolonisten kunnen ontstaan, want Ierland was zo'n 800 jaar lang eigenlijk een Britse kolonie," vervolgt de ambassadeur.

JALOERS

Vandaag de dag is het onderscheid tussen immigranten en autochtonen, protestantse koningsgezinden en katholieke republikeinen niet meer te maken. "Als je vandaag aan

een Ier vraagt wat hij is, kan het zijn dat hij Brit zegt, omdat hij gelooft dat de kroon onafhankelijkheid garandeert. Tegelijk ontkent hij daarmee niet dat hij Iers is," aldus Hanney.

Wat de huidige identiteit dan wel is, wordt niet bepaald door taal. Ondanks het feit dat het Iers-Gaelisch de eerste officiële taal van het land is, spreken nog maar weinig mensen het. "Wat dat betreft zijn wij jaloers op de taalregeling in Vlaanderen," merkt Hanney op. Anderszijds

heeft de wisselwerking tussen Iers en Engels een grote impact gehad op de winst van maar liefst vier Nobelprijzen voor de Literatuur.

"Muzikale en literaire interesse zijn een belangrijk deel van onze identiteit. Een Ier heeft ook veel internationale banden. Veel landen hebben een Ierse etnische gemeenschap."

"Enerzijds komt dat omdat creatievelingen onder het orthodox katholicisme van weleer gecensureerd werden, waarop ze naar het buitenland trokken. Anderzijds voelen we ons goed thuis in het buitenland, in tegenstelling tot de Belg, die een steen in zijn maag heeft."

ANDREW SNOWBALL

Iers ambassadeur Tom Hanney: "Ierland was zo'n 800 jaar lang eigenlijk een Britse kolonie."

Millenniumdoelstellingen | "Business as usual"

De millenniumdoelstellingen (MDG's) hielpen de ontwikkelingssamenwerking uit het slop. Vorige week kwam aan bod hoe een goednieuwsshow de ontwikkelingssamenwerking weer talk of the town maakte. Maar hoe revolutionair waren de MDG's eigenlijk?

LAURENS CERULUS & LYNN GYSELEN |

"De doelstellingen waren in feite een verderzetting van de reeds geboekte vooruitgang in het jaar 2000," verduidelijkt professor Ontwikkelingseconomie aan Oxford Stefan Dercon. "Je kunt dus zeggen dat het vanaf de eeuwwisseling *business as usual* was, maar dan met een ander verhaal errond. Het was wel een erg succesvolle public-relationsactie."

"Echt ambitieus zijn de MDG's niet, nee," onderschrijft professor Ontwikkelingssamenwerking Patrick Develtere (K.U.Leuven). "Daarbij boeken vooral opkomende economieën veel vooruitgang. Niet door de MDG's, maar door de economische ontwikkeling op zich."

In 2010 registreerde de VN het hoogste bedrag in ontwikkelingshulp ooit. "Mijn inziens hebben de MDG's daar geen enkel effect op

gehad," aldus Develtere. "Nieuwe donoren, zoals de jongste EU-lidstaten, dragen daartoe bij. Ook zijn Irak en Afghanistan de belangrijkste ontvangers van hulp, maar enkel omdat we daar in de knoei zitten," duidt de prof. "Het bewustzijn is wel veranderd," voegt Develtere toe.

De MDG's scherpten ook het toezicht op ontwikkelingshulp aan. "Alleen weten we zelfs na afloop vaak niet of het geld goed besteed werd," stelt Dercon. "Zeker op voorhand is dat moeilijk te voorspellen. Misschien wordt zeven op tien euro wel slecht besteed, maar dan boekt men met de overige drie euro wel vooruitgang. Maar wordt dat aangeklaagd, dan zou ontwikkelingssamenwerking nog minder overheidsgeld krijgen. Ngo's zijn daardoor enorm bevreesd voor kritiek." Doe dus gerust alsof u dit niet gelezen heeft.

MAN = VROUW

De MDG's bouwen hun beleid qua gendergelijkheid op de pijlers onderwijs, tewerkstelling en politieke participatie.

In lagere scholen wereldwijd wordt de ongelijkheid tussen jongens en meisjes stilaan weggewerkt. Secundair onderwijs en zeker hogere studies kampen nog steeds met een scheve situatie. Armoede wordt aangewezen als de voornaamste barrière tot onderwijs voor meisjes. De grootste ongelijkheid speelt vindt men in Sub-Saharisch Afrika.

De tewerkstelling van vrouwen groeide stelselmatig tot 41 procent op de wereldwijde arbeidsmarkt in 2008. Toch blijven vooral Afrika en Zuid- en West-Azië kampen met grote verschillen: buiten de landbouwsector zijn slechts 20 tot 33 procent werkenden een vrouw. Daarbij worden vrouwen systematisch minder betaald en kennen ze minder werkzekerheid dan mannen.

Het wereldwijde percentage van vrouwelijke parlementsleden? Negentien procent in 2010. De politieke participatie is mijlenver verwijderd van de MDG. Toch is zelfs dat een grote vooruitgang, niet het minst door de toepassing van quota's en andere proactieve maatregelen in vele landen.(lc)

GEZONDHEID VAN MOEDERS VERBETEREN

Tegen 2015 dient de moedersterfte met drie kwart verminderd te worden en krijgen alle moeders toegang tot reproductieve gezondheidszorg, aldus de MDG's.

De hamvraag: zal de doelstelling gehaald worden? "In deze MDG is het minste progressie geboekt," stelt Marleen Temmerman, gynaecologe aan de UGent. "Niet enkel het operationele aspect is hier belangrijk. Er spelen belangrijke culturele en religieuze factoren mee."

"De pijlers om de MDG te bereiken zijn duidelijk. Alleen: waar religies fundamentalistisch worden, zijn vrouwen de sigaar. Streng katholieke landen als Polen of Malta verzwakken de politieke voortrekkersrol van Europa. In de VS oefenen evangelistische strekkingen een invloed uit. In streng islamitische landen zijn de gebrekkige vrouwenrechten zelf een deel van het probleem," aldus Temmerman.

"In 2005 heeft men de doelstelling uitgebreid naar onder andere geboortebepaling. Beter toegang tot contraceptie en de legalisering van abortus werden — met grote discussie — dan toch opgenomen," voegt Temmerman toe.(lc)

DOOD AAN DODELIJKE ZIEKTES

In 2015 moet de verspreiding van hiv, aids en malaria een halt zijn toegeroepen en moet de terugdringing ervan beginnen.

In 2008 zijn er 33,4 miljoen mensen die leven met hiv, zo ongeveer drie keer de Belgische bevolking. Toch is de verspreiding ervan reeds teruggedrongen van 3,5 miljoen naar 2 miljoen nieuwe geïnfecteerden per jaar.

Voorkomen is beter dan genezen. Gratis condooms en degelijke voorlichting tegen het virus. "Klamboezen", bedjes met netjes, uitdelen in Sub-Saharisch Afrika, zou een zeer positieve impact kunnen hebben op het uitroeien van malaria. Dat was in 2004 de negende meest voorkomende doodsoorzaak, terwijl aids op nummer vier stond bij de lage inkomenslanden.

De samenwerking van Studio Brussel en het Rode Kruis voor Music For Life hingen 563.600 geïmpregneerde klamboezen op in Burundi. Medewerkster Bie Vangiel stelt dat "indien minstens 80% van de bevolking onder een netje slaapt, de ziekte kan verdwijnen. Eind 2010 sliep er 81,4% van alle Burundezen onder een klamboes."(lg)

BESCHERM ONS DUURZAAM LEEFMILIEU

Biodiversiteit, ontbossing, toegang tot drinkbaar water. Onze moeder aarde schreeuwt om hulp en de wereldgemeenschap beloofde beterschap.

"Er zijn duidelijk overal goede initiatieven terug te vinden om de problemen aan te pakken," stelt professor bos- en natuurbeheer Martin Hermy (K.U.Leuven). "We worden echter via de media steeds geconfronteerd met toenemende problemen. De druk op de natuur stijgt nog steeds, en de vraag blijft of dit nog omkeerbaar is."

Economisch ontwikkelde landen spelen een grote rol in het bereiken van een duurzaam leefmilieu. Maar de voorbije klimaatopnamen in Kopenhagen en Cancún bevestigen dat het opnemen van verantwoordelijkheid geen evidentie is. "Men zoekt vooral naar macro-economische oplossingen, hoewel er op kleine schaal al veel te verbeteren valt," stelt Hermy.

"Men denkt niet op lange termijn. Al wat economisch is, wordt erg gedomineerd door kortetermijnbatens. Daarbij is men wereldwijd zoveel bezig met welvaart, en niet zozeer met welzijn.(lc)

Veto be vraagt Boeken en feestjes

Kiesweken! De tijd van het jaar waarin studenten kosteloos hun maag vullen met Bicky's, frieten en gesponsorde frisdrank. Wat de student minder lijkt te doen, is de toekomstige intenties van zijn kiesploegen beoordelen. Veto neemt even het werk over en peilde wat de studenten verwachten van hun kring.

PIETER HAECK |

VETO BEVRAAGT

Wat zijn de belangrijkste taken die een kring moet vervullen voor haar studenten? Met die vraag trokken we — bicky in de ene hand, recordertje in de andere — langs verschillende kiesweekinitiatieven. Ladeuzeplein, Dekenstraat, Stadspark, u snapt het wel. De resultaten van de korte

Onderwijs zelden spontaan vernoemd

kreet van de vox populi zijn allesbehalve verrassend, maar toch tonen ze goed aan wat de student verwacht van zijn kring.

Zo is een van de belangrijkste aangehaalde verwachtingen een goed werkende cursusdienst. Studenten willen graag dat hun kring zorgt voor goedkope boeken die verkocht worden in een cursusdienst die degelijk en vlot werkt. Een hoop vage adjectieven op een rij misschien, maar verschillende studenten geven aan dat boeken een zodanig concreet gegeven zijn dat het wel extra aandacht verdient.

Een ander element dat vaak wordt aangehaald, is de verwachting van de student dat de kring zorgt voor de organisatie

van "sfeervolle en overkoepelende activiteiten". Feestjes dus, om het even wat plat en boers te zeggen. Bovendien blijkt de stemmende student kritisch en verwacht hij van zijn kring een fantastische kiesweek, "à la Ekonomika".

Ook verwelkomingsactiviteiten passeren een aantal keer in de wish list van de studenten, logischerwijs dan vooral bij eerstejaars die recent nog met die nood werden geconfronteerd. Het lijkt dan ook dat studenten vooral opnoemen waar ze op dat moment de meeste nood aan hebben. De examens zijn dichtbij, dus boeken passeren vaak de revue, maar ook weer niet zo dichtbij, dus mag er nog eens een feestje zijn.

En wat met de studentenvertegenwoordiging op vlak van onderwijs, hoor ik u al denken? Bij veel van onze respondenten een antwoord dat slechts bij hen opkomt als wij het semi-luidop hebben ingefluisterd. Het lijkt een thematiek te zijn waar maar weinig studenten echt voeling mee hebben.

Toch zijn er een aantal studenten die daar een duidelijke visie op hebben. "Dat aspect moet enkel en alleen worden opgevolgd door de overkoepelende studentenraad," antwoordde een student van Ekonomika ons fluks. "Meer nog, dat moet hun prioritaire taak zijn." Gehoord, beste vrienden van LOKO?

LOKO BEVRAAGT

Nu is de Leuvense studentenraad LOKO zelf zeker ook bezig met de registratie van de verwachtingen van de studenten rond het kringleven. Zo werd in de studentenbevraging die ze onlangs afnam rond de thematiek van studentenparticipatie ook gepeild naar de volgens de student vijf belangrijkste taken van een kring.

In de bevraging staat ook een goed werkende cursusdienst met stip bovenaan. Daar waar bij onze bevraging de studentenvertegenwoordiging op het vlak van

onderwijs zelden spontaan vermeld werd, staat het in de bevraging van LOKO wel nipt tweede. "Al is dat misschien wel het gevolg van het feit dat het in deze enquête wel een van de expliciete mogelijkheden was,"

aldus Inge Geerardyn, die voor LOKO de studentenbevraging opvolgt. De top vijf wordt nog vervolmaakt door feestjes, verwelkomingsactiviteiten en vertegenwoordiging van de kring binnen LOKO.

GERT-JAN EERDEKENS

Leuven versus Louvain-La-Neuve

"Walen buiten! Walen buiten!" Vergis u niet, beste lezer, dit is geen verslag van een partijcongres van het Vlaams Belang. Wel halen we, een goede 43 jaar sinds de beruchte mei '68, de geschiedenisboeken nog eens van onder het stof. Eens luisteren naar verhalen van Vlaamse studenten in Louvain-La-Neuve? Allons-y!

FRANK PIETERMAAT |

Doorheen de jaren '60 woedde er in België een hevige taalstrijd. De taalgrens werd vastgelegd en de kwestie-Brussel stak steeds prangender de kop op, waarbij ook de faciliteitengemeenten het licht zagen. Ook rond Leuven woedde er een hevig debat. De kwestie is sindsdien beter bekend als Leuven Vlaams.

Maar wat was toen precies het probleem? Als inrichtende macht van de Franstalige universiteit van Leuven, hadden de bisschoppen de oprichting van nieuwe instellingen aangekondigd in het Nederlandstalige gebied tussen Brussel, Leuven en Waver. De Vlaamse Beweging was hier vanuit het voertaal-streektaalprincipe sterk tegen gekant. Zij vreesden dat die expansie op lange termijn een verfransing van de streek met zich mee zou brengen.

De heisa zorgde ook onder de studenten voor grote oproer, waarbij de Vlaams-Leuvense studenten uitpakten met spandoeken waarop geschreven stond: "Walen buiten!" Een grote schok

onder de Franstalige studenten. Er werd door de CVP een wetsvoorstel ingediend, maar toen de regering de overheveling van de

Om te feesten kun je nergens beter terecht

Université Catholique de Louvain niet meteen uitvoerde, namen de CVP-ministers ontslag. Daarmee was ook meteen de scheuring tussen CVP en PSC (de voorganger van het CDH) bezegeld. Gevolg was dat de taalpartijen heel wat stemmen wonnen, de Université Catholique financieel in staat werd gesteld een nieuwe campus in Louvain-La-Neuve op te richten en de Vlaamse Katholieke Universiteit in Leuven bleef.

ERASMUS

Toch zijn beide universiteiten niet vies van elkaar. Zo kun je als student onder andere op Erasmus naar Louvain-La-Neuve. Dat in het kader van Erasmus Belgica, waarbij je een half jaar naar een universiteit in

België gaat in plaats van naar het buitenland. Stan Cerulus nam zelf deel aan het project: "Er waren voor mij verschillende redenen om naar Louvain-La-Neuve te gaan. Ik studeer Rechten en in het bijzonder Economisch recht. Door binnen België te blijven miste ik bijvoorbeeld geen deel van de opleiding, doordat ik binnen het Belgische

rechtssysteem bleef."

"Daarnaast was in het Frans studeren een van mijn prioriteiten," vervolgt Stan. "In een land als België moet je daarvoor niet naar het buitenland. Ik moest ook mijn vriendin geen half jaar missen want op een half uurtje was ik bij haar. En je hebt er eigenlijk evenzeer een internationale gemeenschap dus kun je als conclusie stellen dat het eigenlijk helemaal niet zinloos is om er een half jaartje te gaan studeren."

Zelf was Stan heel tevreden over de ervaring. "Ondanks het feit dat het slechts een aantal kilometer van Leuven verwijderd is, heb ik mogen kennismaken met een heel andere stad en cultuur. Ik leerde de Waalse kant

van ons land kennen en had er heel wat plezier. Ik raad iedereen aan die het doet, om op kot te gaan. Zo wordt het een echte Erasmuservaring," besluit Stan.

FEESTEN

Andere studenten opteren dan weer om na hun master in Leuven een jaartje in Louvain-La-Neuve te proberen. Zo ook Evelien Decuyper: "Ik ben naar daar gegaan omdat de richting mij lag, maar dat was eigenlijk bijzaak. Het was ook om mijn Frans bij te spijkeren en om zoveel andere dingen." Leuven blijkt ook heel wat te verschillen van haar Franstalige evenknie: "Waarom is het eigenlijk niet anders? De studenten zijn hier traditioneler, ze zijn als het ware studenten in het extreme," constateert Evelien.

"Het uitgaansleven is hier actiever dan in Leuven. Feesten gebeurt hier ook veel geconcentreerder. De gezinnen wonen in de

klare om alles af te sluiten." Maar daar vonden de studenten een oplossing voor. "Ze komen nu veel vroeger op straat om te feesten. Stomdronken feestvierders om zeven of acht uur zijn zeker geen uitzondering, zeker met de lange dagen zoals nu."

Over de kloof met de Franstaligen vertelt Evelien: "Ik denk dat het als Vlaming gemakkelijker is om hier te komen studeren dan omgekeerd. Ik heb mij de eerste weken wel wat moeten aanpassen aan het Frans, maar nu gaat het toch behoorlijk vlot."

"Over Leuven Vlaams heb ik de indruk dat het hier door onder andere de professoren wel vaker wordt aangehaald dan in Leuven. Niet uit wrok of wat dan ook, maar gewoon verhalend," stelt Evelien.

Tot slot nog een gouden tip: "Neem voldoende propere kleren mee. Veel feestjes vinden in kelders plaats en dan wordt er al eens met bier gegooid. Als stad oogt

"Walen buiten!"

Louvain-La-Neuve klein en lelijk. De gebouwen staan hier ook nog maar dertig jaar. Het is ietwat artificieel. De culturele student vind je hier niet, maar om te feesten kun je nergens beter terecht!"

Bike and Run | 33 kilometer onder de loden zon

De voornaamste lichaamsbeweging die wij dezer dagen uitvoeren, is die van ons bed naar onze computer en terug. Een schrijnend contrast met de sportievelingen die op woensdag verzamelen bliezen aan het Sportkot voor de jaarlijkse Bike and Run. Wat dat precies inhoudt? Gekken die in duo afwisselend al lopend en fietsend 33 kilometer moeten afleggen. En dat op een warme zomerdag.

PIETER HAECK |

Zij: een studente Geneeskunde. Hij: een handelingenieur. Of ze zich goed voorbereid hebben? "Hij zit wel in een atletiekclub, maar ik niet. Ik ben wel iets regelmatig gaan lopen om me voor te bereiden," glimlacht ze ons toe. "En de mentale focus, die zit ook goed natuurlijk."

Studenten zijn niet oververtegenwoordigd onder de sportief huppelende menigte. Wij bespeuren er immers maar weinig die zich onder de loden zon prepareren voor de lange helletocht tussen Leuven en Louvain-la-Neuve. Hoewel het al de negende editie is en de organisatie erg professioneel oogt, geven verschillende deelnemers aan dat de aankondiging pakken beter kon. "Op de website van de K.U.Leuven zit de info verstopt, terwijl wat participatie van de studenten geen kwaad zou kunnen."

Het is niet altijd evident om de

alternatief is," aldus Pieter Van Kelst, lid van het organiserende comité.

Met een kraampje met Ricard en een feesttent in de buurt valt er natuurlijk moeilijk te concurreren. Toch moet gezegd worden dat de start van de fiets-looptocht ook best gezellig wordt ingekleed. Studenten die in die tent al enig volume alcohol naar binnen hebben gespeeld, stellen zich op als supportersploeg. "It goes on and on and on," schalt door de boxen. Een voorbode van wat straks zal komen?

PERSONEEL

De afstand van Leuven naar Louvain-la-Neuve bedraagt immers 33 kilometer. Eén persoon vertrekt met de fiets, de andere al lopend. Zij moeten altijd bij elkaar blijven, op een afstand van maximaal 10 meter. Wanneer de ene moe is van het lopen, neemt die even de fiets over. Net dat loodzware concept blijkt een belangrijke factor te zijn bij de af-

sterk onder het personeel van beide universiteiten. We treffen een groep-

om een toptijd neer te zetten. "Vooral het mooie weer dan," luidt het.

Met een feesttent in de buurt valt natuurlijk moeilijk te concurreren

TAALGRENS

Het is die grenzeloosliefde en verbroedering, die ons toch even de wenkbrouwen doet fronsen. Zo van Leuven over de taalgrens naar Louvain-la-Neuve racen, is dat geen

politiek statement? "Het is natuurlijk wel zo dat de wedstrijd al langer bestaat. Het was de bedoeling om te tonen dat beide universiteiten op het gebied van sport konden samenwerken," aldus Van Kelst. "Dat dat nu te midden van de communautaire actualiteit valt, is een leuke knipoog."

En dan is daar plots de start en stuiven eerst de fietsers, en daarna de lopers, onder een bijzonder strak tempo weg. Wij zouden aan dit tempo al na 100 meter tegen de grond plakken, waardoor we dan ook intens hopen dat de deelnemers het wel gehaald hebben.

Lopers op weg van Leuven naar Louvain-la-Neuve.

NICK DE GREGORIO

"It goes on and on and on"

studenten te bereiken, geeft de organisatie volmondig toe. "We hebben in overleg met de dienst Communicatie gepland hoe de studenten het best te bereiken. Deze week gaan er ook een aantal kiesweken door, wat natuurlijk vast een even aangenaam

schrikking. "33 kilometer, dat is meer dan drie uur onderweg zijn, iets wat vast niet evident is voor studenten. Zeker niet op een uur dat zij nog lessen en practica hebben," merkt iemand terecht op.

Bike and Run leeft wel heel erg

De cafés die u nog niet kende

Een pintje, de student drinkt het al eens gaarne. Toch is een meermaals gehoorde vraag in onze vriendenkring bij de aanloop voor een avondje op café: "Waar gaan we vanavond nu weer eens heen?" Leuven is bezaaid met cafébuurten, en er zijn vast heel veel cafés waar u misschien nooit de binnenkant van zag. Zie hier: een korte screening van de Leuvense cafés zoals u ze nog niet kende.

PIETER HAECK |

De Oude Markt is misschien uw traditionele plekje, samen met een occasionele wilde rit door de fakbars, maar er zijn nog heel vwatandere buurten waar u rustig een

pintje kunt gaan drinken. Zo is er sinds de opwaardering van de stationsbuurt aan de Tiensevest een nieuw bloeiend caféleven aan het Martelarenplein.

Onder meer de uitbaters van Café Sport op het Martelarenplein

getuigen dat hun vooruitzichten veel beter zijn geworden sinds de

de opkomst 's middags en overdag veel beter geworden, vooral dank-

Verstopt tussen de schreeuwerige etalages

komst van het Leuvense administratieve centrum en co. "We kunnen wel niet stellen dat er een verplaatsing is van het caféleven van de Oude Markt naar hier. Bij ons is

zij de komst van de burelen uiter-aard," aldus de uitbater van Café Sport.

Het cafégebeuren speelt zich vandaag de dag het meest af op de Oude Markt, maar ooit was dat wel anders. "Aanvankelijk was het uitgaan en het bezoeken van cafés geconcentreerd rond het station," stelt de uitbater van Café Sport. "Later is dat dan heel sterk ver-

den Toewip. De erfgoedcel van Stad Leuven besteedde in het kader van Leuven, Stad van de Smaak 2009, extra aandacht aan deze cafés via het boek "Tussen Pot en Pint".

"Het publiek dat in die cafés langskomt, is natuurlijk heel anders. Omdat ze ook overdag open zijn, zul je daar minder werkmensen aantreffen. Maar vaak is het ook een hechte groep mensen die elkaar goed kennen, dat voel je meteen als je daar binnenkomt. De mensen die de cafés bezoeken, zijn mensen zonder werk: gepensioneerd, werklozen..." aldus Veronique van Nierop van de erfgoedcel van de stad Leuven.

Niet alleen hogergenoemde

"Vroeger waren cafés vooral geconcentreerd rond het station"

plaatst, eerst naar de Vismarkt, dan naar de Oude Markt."

VOLKSCAFÉS

Een andere cafébuurt die we u niet willen besparen, is de concentratie van volkscafés in de Diestsestraat. Ietwat verstopt tussen de schreeuwerige etalages van winkelketens vinden we daar plekken zoals café Marengo, de Jeeskesboom of In

twee opmerkelijke buurten zijn het vermelden waard, ook in de rest van Leuven is er een enorme versnippering aan redelijk onbekende cafés. De volgende keer dat u een café bezoekt, weet u dan ook dat de Oude Markt of de Tiensestraat niet alles zijn, maar dat er nog andere plekken zijn waar er een frisse pint op u wacht. Schol!

ALESSANDRA RUYTEN

UUR KULTUUR | Amatorski

Het lied "Come Home" van Amatorski werd gebruikt in een reclamespot voor Spa Reine. Contrabassist Hilke Ros (links op de foto): "Het is nu eenmaal niet evident om financieel rond te komen." Alsof wij het altijd gemakkelijk hebben.

Op elf mei speelt Amatorski in het Depot op het laatste UUR KULTUUR van dit jaar. Huilen met de pet op voor wie nog een ticket wil bemachtigen: het concert is volledig uitverkocht. Gelukkig voorzien wij een interview als troostprijs.

SARAH VAN PEE & ALEXANDER CORNET |

We dachten frontvrouw Inne Eysermans aan de lijn te krijgen. Groot was onze verbazing toen een zware mannenstem de telefoon opnam. Aan de lijn: Hilke Ros, contrabassist en pianist bij Amatorski. Wij zijn professioneel en deden alsof we helemaal niet van onze melk waren.

Veto: *Op 16 mei komt jullie nieuwe plaat uit. Daarvoor hebben jullie een tijdje in Londen gezeten. Hoe was dat?*

Hilke Ros: «Dat was een heel interessante ervaring. De vorige release hebben we helemaal zelf gedaan en nu waren we op zoek naar wat feedback en een andere visie. De producer was heel gedreven en heeft er lang aan gewerkt. Langer dan we gedacht hadden. Hij heeft gewerkt met vintage materiaal, met analoge dingen, ook veel met taperecorders en zo. Dat was heel boeiend. Het was ook erg gezellig.»

Veto: *Gaan jullie met deze plaat een andere richting uit?*

Ros: «De muziek gaat breder. Mensen die ons het afgelopen jaar op het podium hebben zien staan, zullen niet zo verrast zijn, omdat we die nummers allemaal al gespeeld hebben. Het zijn zeker niet meer alleen akoestische, breekbare liedjes. Er zitten wat meer elektronische dingen in,

alles is breder gearrangeerd. We wilden niet twee keer dezelfde plaat maken.»

BEATS EN STEM

Veto: *Humo vergelijkt jullie single "Soldier" met "Machine Gun" van Portishead. Zien jullie de link?*

Ros: «Ik heb dat dit weekend gehoord, ja. Ik snap het érgens wel, maar ik vind niet dat het er sterk op lijkt, behalve dat het met beats is en met stem.»

"Mensen die elkaar helpen"

Veto: *Voelen jullie druk voor die eerste plaat, na jullie succes sinds de Rockrally?*

Ros: «Het is wel wat spannend. We zijn benieuwd wat de reacties bij het grote publiek zullen zijn, omdat we toch wel een andere richting uitgaan.»

Veto: *"Come Home" werd gebruikt in een reclamespotje voor Spa Reine. Voelde dat niet aan als het verkopen van jullie ziel?*

Ros: «We hebben daar goed over nagedacht, maar we denken niet dat dat onze ziel verkopen is. Het is nu eenmaal niet evident om finan-

cieel rond te komen. We konden het wel gebruiken. We hadden immers geen prijs behaald in de Rockrally. Dat geld hebben we kunnen investeren in materiaal. Het was ook een mooie reclamespot en een proper product.»

Veto: *Waren jullie niet bang dat men het liedje beu gehoord zou zijn?*

Ros: «We hebben daar wel rekening mee gehouden. Je moet natuurlijk altijd oppassen voor overexposure, maar het maakte het ook interessant dat meer mensen het liedje zouden leren kennen.»

BADPAKJE 46

Veto: *Jullie hebben de muziek gemaakt voor de kortfilm "Badpakje 46". Hadden jullie verwacht dat die zoveel succes zou oogsten?*

Ros: «We vonden het wel een toffe film natuurlijk. Het was het eindwerk van Wannes (*Destoop, red.*). Hij was bij Inne terechtgekomen omdat hij een nummer mooi vond. Die samenwerking is echt ontstaan in een sfeer van mensen die elkaar helpen met hun eindwerk. Ondertussen is er vanalles gebeurd met ons. En met Wannes ook. Het is echt schitterend dat hij naar Cannes mag.»

Veto: *Zijn jullie van plan om nog veel festivals te doen deze zomer?*

Ros: «We doen er een behoorlijk aantal, maar we gaan ze zeker niet plaspelen. Wij maken rustige muziek en we moeten er voor zorgen dat die een beetje tot haar recht komt. Er zijn al een paar zomerfestivals aangekondigd. Er komen er nog enkele bij, maar daar kan ik nog niet veel over zeggen.»

Cinema ZED

Low budget, great film

Dankzij Waterworld van Kevin Costner en co weten we ondertussen dat zelfs 180 miljoen dollar niet volstaat om eens een tof filmpje af te leveren. Wat is er dan wel nodig? Cinema ZED verschaft ons het antwoord via een reeks prijswinnende lowbudgetthrillers die met minimale middelen toch weten te overtuigen.

WIM DEHAEN |

In deze reeks vinden we onder andere het recente *Monsters* en Sundancewinnaar *Primer*. Wij werden getraakteerd op een *sneak peek* van de Spaanse productie *Fermat's Room* die deze reeks vervolledigt.

Stel dat niemand ons op voorhand had gemeld dat deze film met een beperkt budget gemaakt was, dan hadden we het allicht nooit doorgehad. De openingscredits zien er dan ook meteen overtuigend, professioneel en afgelijnd uit. Met een paar visuele trucjes en wat simpele digitale effecten wordt de film, die verder ook heel mooi in beeld is gebracht, ingeleid.

In deze film zien we hoe een mysterieuze vreemdeling vier wiskundigen contacteert, met de bedoeling dat ze de kans krijgen om een "groot enigma" op te lossen. Natuurlijk kunnen de wiskundigen de verleiding niet weerstaan en zo worden ze naar een kamer geleid waar het mysterie zich zou moeten ontrafelen. Al gauw blijkt dat hun opdracht niet zo onschul-

dig is als gedacht, waarna de mathematici aan een moordend tempo raadsels moeten oplossen om aan een verpletterende dood te ontsnappen.

NERDS

Op zich lijkt het misschien niet erg boeiend om anderhalf uur te staren naar hoe een paar wereldvreemde nerds abstracte raadsels oplossen, maar uiteraard is er meer dan dat: de omgang tussen de uiteenlopende personages is een van de dingen die deze film tot op het einde boeiend maakt. Een

wijze oude man, een ietwat meelijwekkende antiheld, een ambitieuze jongeling en een *foxy chick*, meer hebben wij niet nodig om gamuseerd de cinemazaal te verlaten.

Als kijker bleven we voortdurend attent, niet het minste omdat beetje bij beetje duidelijk werd hoe

de vork nu precies aan de steel zat. Geleidelijk aan vielen de puzzelstukjes op hun plaats en leerden we waarom de hoofdpersonages precies uitverkoren zijn, hoe ze zich tot elkaar verhouden en wat hun uiteindelijke lot zal zijn.

CLAUSTROFOBISCH

De claustrofobische thriller doet in de eerste plaats denken aan *Cube*, die andere lowbudgetfilm waarin mensen in een bizarre gesloten ruimte opgesloten zitten en wiskundig inzicht schijnbaar tot de vrijheid zou kunnen leiden. En het is niet toevallig dat al meer dan een persoon heeft opgemerkt dat deze prent zoals *Saw* is, maar dan subtiel, intelligent en zonder betekenisloze *torture porn*.

Voor ons is het dus duidelijk: de gecontroleerde spanningsop-

Verleiding 1, wiskundigen 0

bouw, het doordachte verhaal, de voortdurende plotwendingen, de mooie beeldvoering en de uiteindelijke ingenieuze ontknoping leiden tot een prent vol suspense waarbij we voortdurend op het puntje van onze stoel zaten.

Fermat's room wordt vertoond in Cinema ZED op 28, 29 en 31 mei.

KORT CULTUUR

GRATIS ABSYNTHE MINDED

U zit graag op een terrasje met een frisse pint in de hand? U hoort daar graag een muziekje bij? Rep u dan op donderdag 12 mei naar de Oude Markt, waar Absynthe Minded gratis speelt om zes uur 's avonds. Daarna laten ook The Mojo Filters, Medfunc en Le Bar Deux laten zich van hun beste kant zien. (www.facebook.com/SIMFORYOU)

BRAAKLAND WINT CULTUURPRIJS K.U.L.

Vorige week werd de tweejaarlijkse Cultuurprijs van de K.U.Leuven uitgereikt. De prijs - goed voor 15.000 euro - ging deze keer naar muziektheatergezelschap Braakland/ZheBuilding. Het gaat Braakland blijkbaar voor de wind, want vorig jaar nog werd het samen met FABULEUS benoemd tot Leuvense stadstheatergezelschap. De Cultuurprijs wordt uitgereikt aan kunstenaars die zich ook verdienstelijk hebben gemaakt op het vlak van vorming en onderzoek in de kunsten. Bravo, Braakland.

MODERN ANTIK THEATER

Wie wel houdt van een Griekse tragedie op tijd en stond, kan daar van 11 tot 13 mei voor terecht bij Thiasos - de Leuvense studenten-liefhebbers van al wat Grieks is - en de Klassieke Kring van de UGent. Samen organiseren zij Dionysia, een antiek maar modern theaterfestival. Denk IFTf, maar dan met de oudheid als rode draad. Ook niet-classici zijn welkom. (www.arts.kuleuven.be/thiasos)

LITERAIRE PRIJS BABYLON

De Interuniversitaire Literaire prijs Babylon zouden we eigenlijk niet meer aan u moeten voorstellen. Maar goed, omdat u het bent: het gaat over een schrijfwedstrijd voor alle studenten van de Vlaamse universiteiten. Hun proza, poëzie en audiovisuele poëzie wordt beoordeeld door een vakjury bestaande uit professoren, studenten en een Vlaamse schrijver - dit jaar Erik Spinoy. De winnaars worden bekendgemaakt op maandagavond, 9 mei. Naast de prijsuitreiking staan er ook muziek, voordracht en een receptie op het programma. (www.kringbabylon.be/lp)

DE OOGST VAN HET SEIZOEN

Voor de laatste keer van dit 30CC-seizoen strijkt het reizende boekenprogramma De Oogst van het Seizoen neer in Leuven. Gasten zijn ditmaal VRT-journaliste Annelies Beck, de Nederlander Herman Koch (van *Jiskefet*) en RTBF-wetstraatjournalist Christophe Deborsu. Interessant volk dus en u kan er bij zijn op woensdag 11 mei. (www.30cc.be)

Een bruid in de morgen | Meer dan incest en zelfmoord

Hoewel cultureel Leuven in de ban was van Docville, viel er afgelopen week ook wat anders te beleven. Op 3 en 4 mei speelde NTGent het theaterstuk "Een bruid in de morgen" in de Schouwburg van 30CC. Dat is het eerste grote – en volgens kenners beste – theaterstuk van Hugo Claus.

HELEEN DE BISSCHOP |

Claus schreef de tekst begin de jaren '50 en veroorzaakte daarmee veel ophef. Een verhaal over incest en zelfmoord: weinig bespreekbare thema's toen en misschien nu nog. Maar het heeft meer om het lijf dan dat.

Een bruid in de morgen vertelt het verhaal van de familie Pattijn. De crisisjaren van na de oorlog zijn voorbij en de welvaart neemt toe. Maar niet bij deze familie. Vader Pattijn (Servé Hermans), een mislukte componist, zit thuis om zijn artistieke droom waar te maken. De familie moet leven van een uitkering. Moeder Madeleine (Els Dottermans) snakt naar een beter leven voor zichzelf en haar kinderen. Die maken het haar niet gemakkelijk. De relatie tussen de negentienjarige Thomas (Matteo Simoni) en rebelse Andrea (An Miller) is wel heel close. Alleen Madeleine durft in te zien dat het te ver gaat. Ze weet niets beters te verzinnen dan haar zoon uit te huwe-

lijken aan haar rijke nicht Hilda (Chris Thys). Dat zou meteen ook de financiële problemen oplossen. Ze nodigt de nicht uit met de bedoeling Thomas verliefd te laten worden tijdens hun eerste nacht samen. Maar de aantrekkingskracht tot Andrea blijft te groot.

WEINIG REPETITIETIJD

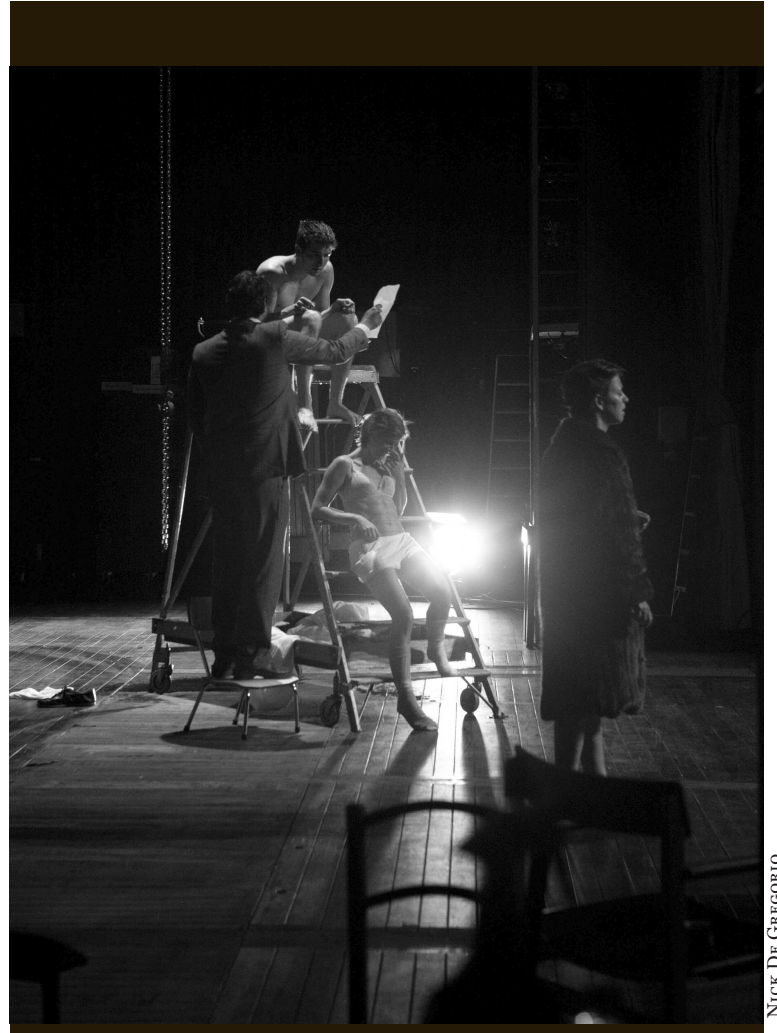
Het oorspronkelijke plan van NTGent was om de productie *Close* op te voeren. Dat is het vervolg op *Gardenia*, een coproductie van NTGent en Les Ballet C de la B. Door een gebrek aan repetitietijd werd besloten een alternatieve productie te spelen. Het oog is gevallen op het bekende Clausstuk. Op een maand tijd hebben de acteurs de voorstelling in elkaar gestoken onder leiding van Wim Opbrouck en spelcoach Jan Bijvoet.

Van het oorspronkelijke manuscript blijft weinig over. Claus zaliger zou dit niet geapprecieerd hebben, hij zag zijn tekst liever niet bewerkt. Ook de door Claus aangegeven regieaanwijzingen hebben de

makers achterwege gelaten. Ze hebben er volledig hun eigen ding mee gedaan. Zo kwam in de oorspronkelijke versie de incest enkel suggestief naar voren. In deze versie wordt weinig aan de verbeelding overgelaten.

LOF

Toch blijft het een beklijvende voorstelling die meteen naar de keel grijpt. Vooral de vertolking van de schitterende Els Dottermans maakt de voorstelling zo sterk. Vol overtuiging zet ze de verbitterde moeder neer. Hoewel de anderen niet kunnen tippen aan Dottermans, doen de andere acteurs het ook niet slecht. Servé Hermans zorgt voor de komische noot, zodat het stuk niet al te zwaar wordt. De rollen van Thomas en Andrea zijn kleiner dan in het origineel, maar de spanning tussen de twee personages is duidelijk voelbaar. Enkel het personage dat Chris Thys vertolkt, valt een beetje tegen. Hilda zou naar onze mening meer uitgewerkt mogen zijn. We zouden ook nog kunnen vitten op het feit dat Thomas bijna constant naakt op het toneel loopt. Het functionele zagen we er niet van in, maar Matteo Simoni ziet er niet slecht uit, dus echt klagen doen we niet.

NICK DE GREGORIO

VRG

Afgelopen week stond VRG, ook wel het koninklijk Vlaams Rechtsgenootschap, in de Zwartzusterkapel met het theaterstuk "Ja Ja maar Nee Nee" van Rudi Bekaert. Dinsdagavond nestelden wij ons in een zitje voor VRG's prestatie.

PIETER HAECK |

De typische huiskamerattributen op de scene deden ons even hopen op de betere In de Gloriafragmenten. Of *Man Bijt Hond*, zo u wil. Fout. Al snel bleek de bühne immers de hal van een appartementsgebouw voor te stellen, zo een plek waar de kleine kantjes van het leven naar boven komen. Wat senioren, wat jong volk, de ideale generatieclash was snel in de maak. De manier waarop die zich ontvouwde, dat was nog iets anders.

Het zit vast in de genen van rechtenstudenten om hun publiek — als was het een pleidooi — bij het nekvel te grabbelen en het tempo aanvankelijk goed hoog te houden. Hoe de verschillende bewoners van het flatgebouw naast elkaar leefden, maar toch elkaar naar het leven stonden, was op een uitgekookte manier uitgewerkt en best goed geacteerd. Wij houden wel van bommaatjes die hun bemoeizucht heerlijk irritant uitspelen, net als van schoonmaaksters die voluit gaan op de meest gekke beats.

Toch leek net het tempo VRG de adem af te snijden. Plots werd er een moordverhaaltje opgedist, dat met wat rood licht en een snelle gil niet de diepgang kreeg die het verdiende. Dat naderhand het gebabbel over de strafmaat voor de daders werd afgewisseld met geleuter over witlof, was nogal ongeloofwaardig en dreigde het acteerwerk onderuit te halen. "Ocharme, hij is dood!" "Mijn geraniums zijn aan het verflensen." Tja.

SPOREN

"Hij ziet er nogal mager uit, hij heeft vast aids." U hoort het, bij VRG zijn ze niet vies van wat dramatiek. Het stuk bleef dan ook niet plakken aan één verhaaltje, maar waaierde uit naar een

knip- en plakwerk van dingen die het in de betere soaps ook altijd doen. Marokkaanse homo's, overspel en drugs. De hal was een fijn format voor een grabbel uit een bak vol met maatschappelijke shit. Een pluim voor de kleine cast, die vaak dubbelrollen moest spelen.

Helaas verdronk VRG langzamerhand in die verschillende sporen, in die 1.001 uitgerolde pistes. Het begon ons wat te ergeren dat alles slechts oppervlakkig was uitgewerkt, maar ja, wij zijn dan ook geen trouwe soapkijkers. Het publiek was dat duidelijk wel en genoot met volle teugen van de nogal uitgerafelde scènes.

Het pleit — *pun intended* — voor de VRG-cast dat ze meteen experimenteel probeerden te zijn en het sterfgeval van de man van Lucie Vandeput leuk probeerden aan te pakken. Sterven op de tonen van *Ik ben een klein klein visje* omdat het personage wordt geëlektrocu-teerd doordat men een lamp laat vallen in het aquarium, is echter een *folieke* dat niet aan ons is besteed. Ook hoeft bij een brand niet de halve zaal in rook te worden gehuld.

SOPHIE VEREKEN

IFTf

InterFacultair Theaterfestival

Psychologie en Pedagogie

Met "De Laatste Bladzijde" van Kringtoneel Psychologische en Pedagogische wetenschappen lopen de voorstellingen van het InterFacultair TheaterFestival op hun laatste pootjes. De laatsten zullen de eersten zijn? Wij hebben daar zo onze twijfels over.

MARIJKE VAN GEEL |

Het gebeuren speelde zich woensdagavond af in het Heverlees hol genaamd De Koelisse. Bij aankomst wordt ons een kaart met uitleg over het stuk in de handjes gedruwd. Daaruit destilleren we dat het stuk zal draaien rond een dagboekfragment en te berde zal worden gebracht door een relatief grote groep enthousiastelingen van om en bij de vijftien studenten.

De Laatste Bladzijde draait rond het tienerkoppel Lien en Thomas. Beiden zijn actief in de wondere wereld van de showbizz. Lien als leadzangeres van een meidengroep en Thomas als drummer van een bandje. Wat volgt zijn de lotgevallen van het koppel — gaande van de schroom omtrent "het aan vragen", de tournee van beide groepjes en de reactie van de ouders tot pogingen om de twee uit elkaar te halen.

ONSLow

Het relaas van Liens *love life* kunnen we volgen door een verteller die fragmenten uit Liens dagboek voorleest. Dat wordt vlot afgewisseld met gespeelde stukken uit dat dagboek. Op zich was dat een originele aanpak, maar de dagboekfragmenten die wij te horen kregen waren bijwijlen van een tenenkrullende knuligheid. Het verhaal miste vaart, sommige scènes waren beho-

lijk langdradig en de grapjes waren niet altijd even geslaagd.

Omdat de grote groep acteurs zo verscheiden was, liepen de acteerprestaties nogal uiteen. Respect wel voor de concentratie van de twee hoofdrolspelers. Of zou u uw sérius kunnen behouden wanneer u tijdens een romantische scène gezamenlijk door het bed zakt? We dachten het niet!

Over de enscenering was duidelijk nagedacht. De psychologen en pedagogen hadden een karrenvracht aan decors meegenomen en het podium veranderde haast elke scène vlotjes van uitzicht. Tijdens die overgangen werd er vaak gespeeld met uitstekend uitgevoerde freezemomenten, wat voor welgekomen afwisseling zorgde. Die afwisseling of originaliteit misten wij wat in de kostumering, die eerder uit alle-daagse, doodnormale kledij bestond. Al waren wij dan weer wel te vinden voor details als de schoenen van de hooligan en de pens van de Onslowvader.

In zijn geheel waren wij dus niet dolenthousiast over *De Laatste Bladzijde*. Voornamelijk door het script en zijn mankementen. Bovendien waren de betere acteerprestaties helaas te vinden in de kleinere rollen. Maar een verloren avond was dit niet: sinds woensdagavond zullen wij alvast niet meer raar opkijken wanneer iemand het heeft over "jammer-tetten".

Examenfraude | Liegen en bedriegen

Spielen, fluisteren of plagiaat: examenfraude is van alle tijden. Met de examens in zicht worden er plannen gesmeed bij de studenten om hun blokperiode te verlichten. Doordat de pogingen tot fraude zeer inventief zijn, zijn er relatief weinig gevallen bekend aan de K.U.Leuven.

JORIS HIMPENS |

Men kan het zo gek niet bedenken, van horlogecamera's tot kleine microfoonjes: de tijd van spieken bij je buur lijkt middeleeuws. Bachelorstudent Tom* bekend: "Ik heb ooit eens een vriend meegenomen naar mijn examen. Hij ging het lokaal binnen, nam een exemplaar mee en verliet de zaal opnieuw. Daarna zocht hij in mijn syllabus naar de juiste oplossing. Om de oplossing aan mij door te geven, maakten we gebruik van een microfoon die verbonden stond met een oortje dat ik in mijn oor had. Met mijn langer haar zag je dat helemaal niet zitten!"

Dit spectaculair geval is niet alleenstaand. Toch heeft de K.U.Leuven niet veel weet van dergelijke examenfraude. Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis erkent de trend om meer gebruik te maken

van technologie: "Ik denk zeker dat deze trend bestaat en juist daarom proberen we ons beleid duidelijk genoeg te maken. Om te vermijden dat studenten hun gsm gebruiken, is het beter dat op het examen duidelijk vermeld staat wat wel toegestaan is om te gebruiken. Daarna is er bijgevolg geen discussie meer mogelijk."

KNULLIG

Dankzij de technologische mogelijkheden die de studenten tegenwoordig hebben, komen er niet veel gevallen aan het licht. Verantwoordelijke van het studentensecretariaat aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen Dominique Gesquière bevestigt dat: "Op een aantal van ongeveer 3.000 studenten zijn er maar een drie tot vijftal studenten die worden betrapt. Meestal gaat het dan over knullige afschrijfpogingen of

het gebruik van spiekbriefjes."

Een van de oorzaken dat spieken toch nog zo gemakkelijk is, ligt bij de ongeschiktheid van de lokalen als examenlocatie. Gesquière: "Dat is een klacht die we vaak horen van de toezichhouders. Neem nu aula Pieter De Somer: als je boven iemand zit, kun je bijna letterlijk afschrijven. Door een tekort aan lokalen zitten er te veel studenten samen." In het verleden werden als oplossing onder andere de cinemazalen van Kinopolis gebruikt. Toch bleek dat niet ideaal en was dat idee maar een kort leven beschoren. "Men heeft ook al gedacht aan de Brabant, maar dat kost natuurlijk geld. We weten allemaal dat de K.U.Leuven arm is," aldus Gesquière.

MILD BELEID

Voor de studenten die effectief betrapt worden zijn er verschillende sancties. Het is de examencommissie van elke opleiding die beslist wat de sanctie is. Dat kan gaan van een aangepast cijfer, een nul op 20, tot geen cijfer voor alle examens van die periode. "Er be-

staan geen standaardprocedures om iemand te bestraffen, de feiten op dat moment zijn zeer bepalend," aldus vicerector Melis. Aan de faculteit Economie klinkt er bij Gesquière een zelfde antwoord: "Doorgaans is de regel hier dat wanneer de fraude bewezen is, men een nul krijgt voor de hele examenreeks. Dat mag uiteraard niet veralgemeend worden: elk geval is anders."

Tegen elke sanctie kan een intern beroep worden aangetekend. Daarna staat de mogelijk-

beleid van onze alma mater. Melis: "Wij hebben een relatief mild beleid. Onze straffen zijn vaak aan de lichte kant, zeker bij een eerste keer van fraude. Studenten verbannen uit de universiteit gebeurt, maar dat is slechts uitzonderlijk. We spreken dan over gevallen waarin men wetens en willens met voorbedachten rade fraude pleegt."

Een faculteit waarbij er meer wordt gespiekt dan gemiddeld, is er niet. Wat wel opvallend is: buitenlandse studenten frauderen op-

"Op een faculteit van 3.000 studenten worden er een vijftal betrapt"

heid open om in beroep te gaan bij de Raad voor betwisting inzake studievoortgangbeslissingen. Toch zijn er maar een tweetal gevallen per jaar waarbij men het beroep zo ver drijft. Dat heeft misschien deels te maken met het

vallend meer. "Dat heeft waarschijnlijk te maken met de cultuurverschillen die er niet zijn bij de Vlaamse studenten," verklaart Melis. "Maar vergeet niet: spieken is van alle tijden."

*Tom is een fictieve naam

Splinter Brood & Spelen

"Meimaand kieswekenmaand" in Leuven. Overall waar ploegen meedingen voor het presidium van volgend academiejaar, worden de studenten verleid met letterlijk en figuurlijk snoepgoed. Leidt dat tot het enthousiasmeren van studenten om te stemmen? Misschien wel. Leidt dat dan ook tot participatieve studenten, die na afloop een weloverwogen stem schenken aan het mooie project van een kiesploeg? Iets doet me denken dat er een kink in de kabel zit...

De realiteit van de kiesweken toont namelijk een ander beeld. De student wordt met brood en spelen om de oren geslagen op mega-evenementen, althans bij de meer kapitaalcrachtige studentenkringen. Van promogirls die allerlei nieuwe productjes in de handen duwen tot de grootste, meest *mind-blowing* attracties.

Kermissfeertje. Of wacht: het ging hier om verkiezingscampagnes.

MASKEREN

Wat wordt er dan eigenlijk gerealiseerd met dergelijke kiesweken? Zijn ze nodig? In de meeste gevallen is het pleit al gewonnen door de "serieuze" kiesploeg. De formeel meedingende lolploegen hebben er verder geen interesse in dat nog te contesteren — het zijn lolploegen voor iets. Noodzakelijk zijn ze dus niet zozeer. Toch kunnen ze zin hebben om de verkiezingen kracht bij te zetten.

Zijn ze dan zinnig? Het moet al meezitten, wil men tijdens de evenementen een glimp opvangen van kiesprogramma's of bijbehorende standpunten. Het informeren van de gemiddelde student over de kiesploeg en de inhoudelijke aspecten van de campagne dienen namelijk flagrant de duimen te leggen voor de overaanwezige branding en promotie. Een overdadige aanwezigheid van kringen hun bedrijfsrelaties lijkt voor te gaan. En dat valt niet goed te maken met een pro-

formadebatje hier en daar. Of de evenementen werkelijk meer volk doen inzien waar ze in godsnaam voor stemmen, valt dus ernstig te betwijfelen.

Jaar na jaar voelen de kiesploegen zich geroepen om de "succes" van voorgaande mega-evenementen te overtreffen. *Harder, better, faster, stronger*. Het zou bijna als een vernedering aanvoelen, mocht dit jaar nu eens niet het Ladeuzeplein, De Valk, Dekestraat of zelfs de Oude Markt platgewalst, -gespeeld of -geflyerd worden. Decadentie troef.

BEESTENMARKT

En zo kent de Leuvense studentenpopulatie vandaag de dag de traditie van zijn jaarlijkse beestenmarkt. Elke student is vrolijk uitgenodigd om het vee der promotiestandjes van 's werelds bekendste snack- en beveragefabrikanten te bezichtigen. Of wacht even, zijn zij het die ons, studenten, komen keuren?

De inhoud van kiesprogramma's, de rol van studentenvertegenwoordiging, de zin van het stemmen? Weinig plaats voor, blijkbaar. In een andere context zou hier al snel het verwijt van populisme vallen. En dat voor kiesploegen die de rol van *primus inter pares* ambiëren onder een toch behoorlijk intellectueel en kritisch studentenpubliek.

Ik zou denken dat de kiesploegen in kwestie hun inhoudelijk programma ook wel sterker inschatten dan hun uitgekozen activiteiten doen vermoeden. Wil het toeval dat verkiezingscampagnes het doel hebben om dit nu net over te brengen naar de stemmer. Niet zo met de kiesweken. Pensenkermis, maar dan voor een hogeropgeleid publiek.

LAURENS CERULUS |

Een splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Splinter | Lasciate ogni speranza ch'entrate

Schobbejakken, prutsers, ordinaire paters, vlerken! Subtieler dan dat zal het niet worden in deze Splinter. Misnoegdheid is maar een van de gevoelens die ik kreeg bij de Algemene Vergadering (AV) van studentenraad LOKO van vorige vrijdag. Het overgrote deel was echter moedeloosheid, omdat de ziekte bij de studentenvertegenwoordigers op de AV, zeg maar het parlement van de studentenvertegenwoordiging, chronisch is.

Studenten krijgen geen algemeen stemrecht bij de volgende rectorverkiezingen. Dat stond al in de sterren geschreven. Logisch ook: een organisatie als LOKO zal nooit iets uit handen geven dat naar macht of invloed ruikt. Momenteel hebben enkel de studentenvertegenwoordigers stemrecht. Zoiets garandeert een geïnformeerde stem. Naar het schijnt zijn studentenvertegenwoordigers niet te vangen voor populisme bij kandidaat-rectoren. Blijkbaar is de invloed die LOKO kan uitoefenen op de rectorverkiezingen van zo'n primordiaal belang dat niemand binnen de AV dat in vraag durft te stellen.

Maar het is niet het standpunt van de vertegenwoordigers

dat mij zo woedend maakt, het is de manier waarop het standpunt gevormd werd op de AV. Na een relatief korte presentatie van een studentenbevraging werd aan de verzamelde studentenvertegenwoordigers gevraagd of het oké was om het stemrecht bij de rectorverkiezingen bij LOKO te laten. Een instemmend kloppen op de tafel volgde onmiddellijk. Geen, geen enkele vorm van discussie ging het *knokelen* vooraf.

PIJNLIJK

Dat het standpunt snel gevormd werd, mag duidelijk zijn. Achteraf gevraagd aan enkele aanwezigen gaven sommigen aan niet eens op de hoogte te zijn van de beslissingen, anderen hadden geen flauw benul van de draagwijdte ervan. Nog anderen — en dit is des te pijnlijker — vertelden mij doodleuk dat ze geen zin hadden om tussenbeide te komen. De discussie werd actief uit de weg gegaan. Een enkele preses had het standpunt op voorhand al besproken met het presidium, anderen waren dan weer helemaal niet voorbereid.

"Zet ons toch niet altijd zo ne-

gatief in de kijker daar in Veto," zei een preses mij. Ik wou dat ik daar gewoon op in kon gaan. Ik wilde dat er zoveel positieve kanten te vermelden waren dat horden vrijwilligers op de studentenraad zouden afkomen met de vraag of ze iets kunnen betekenen voor de organisatie. Maar de discussies op de AV's van het afgelopen jaar waren niets meer dan schrijnend.

Presessen doen vaak goed werk binnen hun faculteit, maar wat ze bewerkstelligen op universitair niveau is nauwelijks het vermelden waard. Een andere preses verwoordde het als volgt: "Ik krijg zelden het gevoel dat ik iets voor de studenten heb gedaan wanneer ik uit een AV kom."

Onlangs probeerde een preses het nog publiekelijk, "LOKO, u bent een diep gezonken schip," brulde die aan het einde van zo'n AV. Zoals het er nu naar uitziet, zal het een fortuin aan moeite kosten om het wrak te bergen.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

CULKAL

DINSDAG 10/5

Aantekeningen uit het ondergrondse van SKaGeN*theater — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)**Sneak preview**

verrassingsfilm — om 22u30 in

Cinema ZED

(www.cinemazed.be)

WOENSDAG 11/5

Aantekeningen uit het ondergrondse van SKaGeNtheater — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)**Lied van****Braakland/ZheBilding***

theater — om 20u00 in het

Openbaar Entrepot (www.braakland.be)

DONDERDAG 12/5

De Zaak van Pier Arfeuille/theaterMalpertuis theater — om 20u30 in STU Soetezaal (www.stuk.be)**Lied van Braakland/ZheBilding**

theater — om 20u00 in het

Openbaar Entrepot (www.braakland.be)

VRIJDAG 13/5

Reiziger + Musth*muziek — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)**Lied van Braakland/ZheBilding**

theater — om 20u00 in het

Openbaar Entrepot (www.braakland.be)

ZATERDAG 14/5

Lied van Braakland/ZheBilding

theater — om 20u00 in het

Openbaar Entrepot (www.braakland.be)

ZONDAG 15/5

Jazz op Zondagmuziek — om 21u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)**Vrouw van Olivier Roels/Het****GEIT & fABULEUS**

theater — om 19u00 in STUK

Soetezaal (www.stuk.be)

*We beloven u dat u het zich niet zal beklagen.

(LS)

309

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

Parkinson & Alzheimer

VETO TRAKTEERT

Een primeur in het bestaan van Veto: we geven aandelen weg! Jawel, aandelen, zoiets waarmee u in een bedrijf investeert. Maar bedrijven zijn of saai, of corrupt, en daarom geven wij u de kans in muziek te investeren. Muziek is goed voor u, dat weet u zelf ook.

Akamusic is een Belgisch fanfundingplatform dat drie jaar bestaat. Het ontstond uit de muziekindustrie-

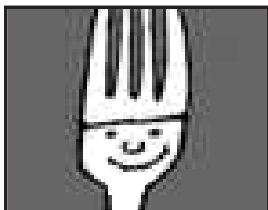
crisis. De terugvallende platenverkoop had tot gevolg dat traditionele labels minder in nieuw talent gingen investeren. Dat kunt u nu dus zelf doen.

Per schijf van vijf euro kunt u investeren in een artiest naar keuze, die zo de fondsen kan verzamelen die hij nodig heeft om een album op te nemen. In ruil voor uw investering krijgt u het opgenomen album, merchandising en winstparticipatie.

Meer dan 15.000 artiesten zijn

reeds ingeschreven bij Akamusic en de 85.000 leden investeerden al zo'n drie miljoen euro. Geïnteresseerden surfen naar de website www.nl.akamusic.com en mailen als de bliksem naar traktatie@veto.be welke artiest volgens u de investering het meest waard is: Falko van *Idool* of Bob Dylan? We geven twintig aandelen weg ter waarde van vijf euro.

(LS)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

10-13 mei

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

 = vegetarisch

dinsdag

1/2 kip met saus en garnituur	A1+A3	€ 5.00
Beenham met Corsendoncksaus en verse savooi		€ 3.50
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A3	€ 4.60
Koninginnenhapje	A2	€ 3.50
Macaroni uit de oven, met ham en spinazie in kaassaus	A2+A3	€ 2.60
Spaghetti bolognaise	A1	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.60
Tofuballetjes, wokgroenten, zoet-zure en rijst		€ 4.10
Visfilet met mediterrane saus en broccoli		€ 5.00

woensdag

Cordon bleu met groentensalatouille		€ 4.60
Kip Moambé met paprikarijst		€ 4.60
4	6	0
Spaghetti bolognaise	A2+A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A2+A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.00
Koninginnenhapje	A1	€ 3.50
Pensen met appelmoes	A1	€ 2.60
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2	€ 4.60
Vegetarische lasagne		€ 4.10

donderdag

1/2 kip met saus en garnituur	A2	€ 5.00
Ardeense kroketjes met slaatje en dressing		€ 2.60
Chili sin carne met boontjes en gebakken rijst		€ 4.10
Entrecote met ajuinsaus en boursintomaat		€ 5.00
Kippenlapje met groenten en saus	A1+A2	€ 4.10
Koninginnenhapje	A2	€ 3.50
Paella		€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.60
Vegetarische pizza	A2	€ 5.00
BBQ IN Alma1 (2 stukken vlees + groentenbuffet)		€ 5.00

vrijdag

Kippenburger met erwten		€ 2.60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten		€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Steak met groenten en saus		€ 5.00
Schartongrolletjes met witloof en dillesaus en worteltjes		€ 5.00
Tomaatmozzarella taartje met notensalade en gekarameliseerde appel		€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

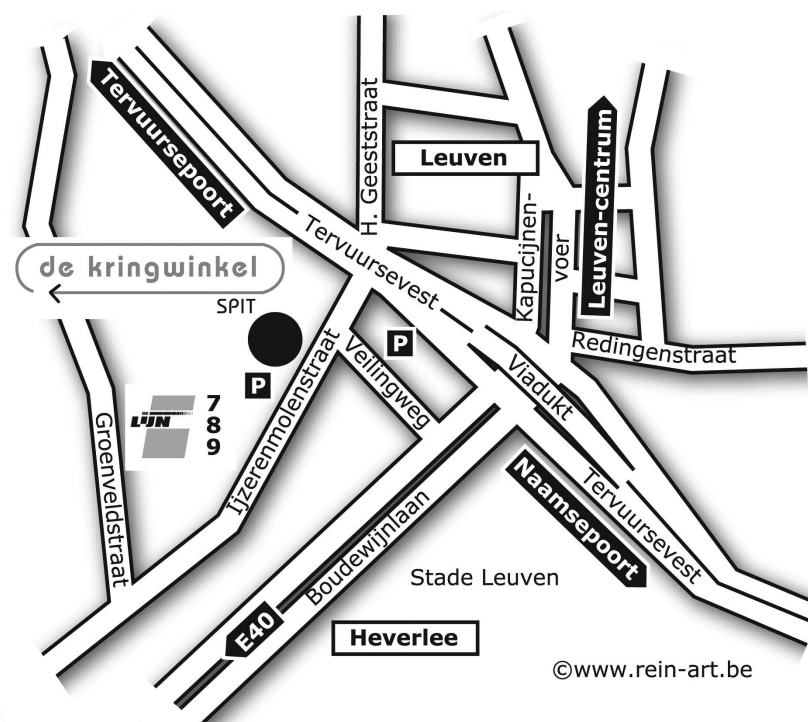
Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
 zat: 10 - 17u
 zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Veto zkt nog steeds
 allerhande medewerkers!
 Redactievergadering elke
 vrijdag om 16u00 op 's-Meiersstraat 5!
 Of mail naar veto@veto.be

KULEUGEN

LOCO op de barricaden!

Op een recente Algemene Vergadering van LOCO werd er een mijlpaal bereikt in de gender- en ontvoogdingsstrijd! Na amper anderhalf uur en op uiterst efficiënte wijze beslisten de leden van de Algemene Vergadering dat ze in de toekomst misschien, wel eens, eventueel, als het even kan en het niet geheel ongelegen komt over gender zouden nadenken.

Vrouwen aller landen reageerden bijzonder verheugd. Rezagul Marawi is een Afghaanse vrouwenmanifestante, wiens gezicht door haar echtgenoot verminkt met een bijtend zuur. Marawi slaakte een zucht van opluchting: "Ik ben bijzonder verheugd dat de Leuvense studentenraad tot de vaststelling is gekomen dat sommige vrouwen het niet helemaal voor elkaar hebben. Gelukkig zal men in de toekomst debatteren over gender. Het nieuws was een verlossing! Alle mishandelde, misbruikte en verkrachte vrouwen overal te wereld zijn door het dolle heen. Loco is een ontzettende voorloper in deze kwestie! Eindelijk worden onze problemen min of meer *en passant* een heel klein beetje serieus genomen door de oprichting van een werkgroep die zich over het definiëren van de genderproblematiek wil buigen."

Een aandachtig lid uit de AV merkte echter op dat gender niet enkel over vrouwen gaat maar ook over mannen. Hierdoor droop Marawi ontgoocheld af. De Pedagogische Tik, een belangengroep voor mannen die pleiten voor huiselijk geweld, drukte haar tevredenheid uit.

Forever young!

Playlist | Een soundtrack bij de ondergang van Loco

- AC/DC - *Go down*
- The Doors - *The end*
- The Animals - *We gotta get out of this place*
- Flogging Molly - *If I ever leave this world alive*
- The Rolling Stones - *You can't always get what you want*
- Ricky Martin - *Livin' la vida loco*
- Kylie Minogue - *The loco-motion*
- Elton John - *The circle of life*
- Grinderman - *No pussy blues*
- Patti Smith - *Horses*
- The Dead Kennedys - *Too drunk to fuck*
- Frank Sinatra - *Love and marriage*
- The Mokum Beat Five - *Trouw nooit*
- eels - *I need some sleep*
- Faithless - *Insomnia*
- The Clash - *I'm so bored with the USA*
- Abba - *Money Money Money*
- The Rolling Stones - *Under my thumb*

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 23
Maandag 9 mei 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben "Jostiband"
Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Tatjana Simic"
Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000
Leuven

Redactie:
Eline "Asjemenou" Van
Eldere, Jelle "Bram Tankink"

Dehaen, Jens "kankertyfus-hond" Cardinaels, Linde "Rijksmuseum" Smeets, Pieter "suderans" Haeck, Sophie "krentebol" Verreyken & Laurens "plork" Cerulus

Schrijvers:
Christoph "odeklonje" Meeussen, Els "Elfstedentocht" Dehaen, Frank "Het Wilhelmus" Pietermaat, Joachim "De Deltawerken" Beckers, Joris "mobieltje" Himpens, Lucas "flex" De Jong, Lynn "tosti" Gyselen, Margot "Oh oh Cherso" Hollevoet, Marijke "Heineken" Van Geel, Michaël "Mozeskriebel" Cloots, Sarah "patatje oorlog" Van Pee, Stefaan "pindasaus" Peetermans, Vincent "broodje bakpao" Boulanger, Wim "hompie-kurken" Dehaen,

Fotografen:
Alessandra "havo" Ruyten, Andrew "besodemieten" Snowball, Gert-Jan

"teringlijer" Eerdeken, Johan "Flevoland" Beckers, Nick "Feyenoord" De Gregorio, Xavier "Jezusmina" Vankeirsbulck,

Tekenaars:
Peter "pleite" Moerenhout, Seb "kees" C, Wim "frietsaus" Scharpé, Mathias "zoete mayonaise" Van den Berge & Simon "Sven Kramer" Englebert & Steven "mare chausée" Selschotter

DTP:
Jens Cardinaels, Geert Janssen, Ruben Bruynooghe & Els Dehaen

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Els Dehaen, Joachim Beckers & Thomas "Marco Borsato" Cliquet

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba
Maxim "prinses Maxima" Van

Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekening-nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, personen, Nederlandse populaire cultuur) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Navraag

Joke Schauvliege

“IK KAN NIET ALLES REDDEN”

Wij dragen cultuur een warm hart toe. Een retribelant orgaan dat bloed pompt door ons lijf en leden. Dit jaar hebben we in Veto een beeld proberen te schetsen van het Leuvense cultuurwereldje. Schepen van Cultuur Denise Vandevorst (sp.a) gaf het startschot in nummer 3. Op onze tour hielden we halt bij STUK, 30CC en Het Depot. Voor de finish treinden wij naar Brussel waar Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) haar vergaderzaal voor ons open zette.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS

Veto: Heeft u veel in de pap te brokken op het lokale niveau?

Joke Schauvliege: «Cultuur is een bevoegdheid op drie niveaus in Vlaanderen: gemeentelijk, provinciaal en Vlaams. Wat een lokale uitstraling heeft, moet lokaal ondersteund worden. Wat breder gaat, de rand rond Leuven bijvoorbeeld, is een provinciale taak. Wat nog ruimer gaat is een Vlaamse verantwoordelijkheid.»

«Dat wil niet zeggen dat er geen sturing is aan de andere niveaus. Wij verdelen veel belastinggeld en vragen iets in de plaats. Aandachtspunten als kwaliteit, diversiteit en spreiding zitten verankerd in decreten. Op die manier kan ik binnen de budgetten kiezen waar ik de accenten leg.»

«Maar ik geef de steden en de

gemeenten de vrijheid om zelf met hun cultuurbeleid om te gaan. Wie subsidies wil, moet wel aan enkele criteria voldoen. Bijvoorbeeld dat er een cultuurbeleidscoördinator moet zijn in de gemeente, een cultureel centrum en een bibliotheekbeleid. Hoe dat concreet uitgewerkt wordt en hoeveel activiteiten er zijn, kan de gemeente zelf bepalen. Dat werkt vrij goed. Er zijn bijvoorbeeld maar zeven gemeenten in heel Vlaanderen zonder bibliotheek.»

«Een minister van Cultuur is natuurlijk meer dan enkel iemand die subsidies uitdeelt en bezoeken doet. Ik wil de samenwerking in het veld stimuleren. Ik zie mijzelf als een regisseur. Ik geloof niet in een van boven af gedirigeerd beleid, wel in het overlegmodel.»

Veto: In welke mate is de invulling die u aan de rol van regisseur geeft, partijgebonden?

Schauvliege: «Vanuit de ideologie van mijn partij heb ik natuurlijk een bepaalde invalshoek. Maar besturen doe je niet alleen. Mijn partij vormt een meerderheid met N-VA en sp.a. Bijgevolg zoek je bepaalde evenwichten.»

«Zo vind ik bijvoorbeeld lokaal cultuurbeleid heel belangrijk, omdat het dicht bij de mensen staat en een opstap vormt om hen van cultuur te laten proeven. Ik geloof in de nabijheid, in erfgoed en in het verenigingsleven. Bij de recente budgetcontrole van de Vlaamse Regering had ik wat extra geld te besteden. Zo heb ik twee miljoen euro kunnen vrijmaken, onder meer voor het lokaal cultuurbeleid. Ik kan mij perfect inbeelden dat een minister uit een andere partij een andere keuze zou gemaakt hebben.»

FABELTJE

Veto: Wat voor budget heeft u?

Schauvliege: «Het gaat om ongeveer 500 miljoen euro per jaar. Ik wil trouwens het fabeltje rechtzetten dat cultuur meer bespaard zou hebben dan andere sectoren. Iedereen heeft evenveel bespaard, maar bij cultuur wordt die besparing sneller gevoeld.»

«Als je 2,5 procent bespaart op onderwijs zal er ook gemord wor-

den, terwijl de student het niet direct voelt. Als ik dat doe, voelen organisaties met kleine budgetten dat meteen. Daarom was de reactie heftiger bij cultuur dan in andere sectoren. In Nederland moet cultuur het met 30 procent minder doen, in het Verenigd Koninkrijk 20 procent. Bij ons gaat het om 2,5 procent.»

Veto: Waarom wordt er in de buurlanden fors bespaard?

Schauvliege: «Daar is de keuze gemaakt in een aantal velden fors te besparen en op andere minder. Bij ons is beslist dat lineair te doen: de zogenaamde kaasschaafmethode.

ren waaruit blijkt dat de arthousebioscopen potentieel hebben, maar zich wel moeten inschrijven in een groter geheel. Voor Leuven kan dat een samenwerking met M zijn of met de universiteit.»

«Als de stad de Studio's wilde redden, dan kon zij daar middelen voor vrijmaken. Dat is de normale taakverdeling. Leuven heeft daarvoor naar de Vlaamse overheid gekeken. Maar ik kan moeilijk een lokaal gegeven ondersteunen zonder dat er een Vlaams kader is. De overheid is bereid haar verantwoordelijkheid te nemen, maar ik kan niet alles redden of ondersteunen.

“Schrijvers reageren soms impulsief”

Vanuit het solidariteitsprincipe heeft iedereen zijn stukje ingeleverd.»

Veto: Kwamen de protesten er dan omdat het een mondige sector is?

Schauvliege: «Ja, maar ik vind het een voorrecht met mondige mensen om te mogen gaan. Ik heb de besparingen eerlijk proberen te communiceren. Vergeet niet dat we te maken hadden met een algehele financieel-economische crisis.»

«Anderzijds geven de besparingen ons een kans om over de toekomst na te denken en duidelijke keuzes te maken. In het verleden zijn de budgetten altijd gestegen, maar dat is niet eeuwig mogelijk. Die grotere pot werd over steeds meer organisaties verdeeld, waardoor iedereen minder kreeg. Er moeten scherpere keuzes gemaakt worden en ik ga dat doen samen met de sector. In het voordeel van de sector, om versnippering tegen te werken. De sector erkent dat.»

Veto: Zorgen minder subsidies voor meer creativiteit?

Schauvliege: «Er kan sowieso creatiever gezocht worden naar sponsors, maar je kunt daar niet alles op

Dat soort keuzes moet ik nu eenmaal maken.»

«Bovendien speelt de markt mee: als er in Leuven niet genoeg publiek was voor de Studio's én Cinema ZED, moeten ze dan allebei in stand worden gehouden?»

Veto: Welke positie zou u Leuven geven in het Vlaamse culturele landschap?

Schauvliege: «Leuven heeft onder andere door museum M een serieuze upgrade gekregen. Het is natuurlijk geen Antwerpen of Brussel. Dat zijn grote steden, smeltkroezen met veel privé-initiatieven. Maar Leuven heeft een mooi aanbod en mooie zalen. Ik ben in februari nog naar Saint-Amour gaan kijken in de schouwburg.»

Veto: De uitvoering van de nieuwe regeling rond geluidsnormen bij optredens werd onlangs verschoven.

Schauvliege: «Toen de normering bekend werd gemaakt, hebben we heel veel reacties gehad. Zowel positieve als negatieve. Daaruit bleek dat het moeilijk zou zijn om de nieuwe regeling deze festivalzomer al in te voeren. De organisatoren konden zich niet meer aanpassen.

“Iedereen heeft zijn stukje ingeleverd”

inzetten. Je kunt kunst en cultuur niet over dezelfde kam scheren: niet iedereen vindt even makkelijk sponsors. In de vorige legislatuur is alles ingezet op structurele erkenning: 97 procent van het budget ging daarheen en slechts 3 procent ging naar projectsubsidies. Ik wil die verhouding op 90-10 brengen vanaf volgend jaar.»

KADER

Veto: We lazten vorige week in “De Standaard” over een project rond arthousecinema's.

Schauvliege: «We zitten al jaren met het probleem dat grote filmcomplexen al het publiek naar zich toe zuigen en dat kleine cinema's dreigen te verdwijnen. In Leuven is er zo een voorbeeld.»

Veto: De Studio's.

Schauvliege: «Voilà. Het rare is: iedereen zegt dat er een publiek is voor de alternatieve film. Toch gaat er geen volk heen, want anders zouden de Studio's niet failliet gegaan zijn. Ik heb een studie laten uitvoe-

Door de implementatie te verschuiven naar januari, krijgen kleinere organisaties een extra kans.»

Veto: Bij uw eedaflegging twee jaar geleden, ontstond er controverse rond uw eigen culturele smaak. Uw voorganger, Bert Anciaux (toen Spirit, nu sp.a), is al hetzelfde overkomen.

Schauvliege: «De ministers voor hem hadden er ook last van. Het heeft een stuk met de sector te maken. Schrijvers, bijvoorbeeld, kruijen graag in hun pen en reageren soms emotioneel en impulsief. Andere sectoren gaan anders te werk. Anderzijds is cultuur een ruime sector. Lang niet iedereen was het eens met de paar mensen die destijds in hun pen kropen.»

«Ik heb altijd gevraagd: reken mij af aan de meet, zoals in de koers gebeurt. Ik heb het gevoel dat de versnippering zal afnemen en dat de sector voelt dat het mij menens is. Maar ik weet dat je als beleidsvoerder nooit voor iedereen goed kunt doen.»

XAVIER VANKEIRSBUICK